

Regeringens proposition till Riksdagen med anledning av vissa beslut som godkänts vid den åttiosjätte Internationella arbetskonferensen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Internationella arbetsorganisationens (ILO) allmänna konferens, Internationella arbetskonferensen, antog 1998 en deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet. I deklarationen bekräftas betydelsen av de grundläggande principer och rättigheter som medlemsstaterna förbinder sig till när de ansluter sig till ILO. I deklarationen uttrycker medlemsstaterna att de förbundet sig till att respektera, främja och genomföra de principer beträffande grundläggande rättigheter som är fastlagda i organisationens grundläggande konventioner, även om de inte har ratificerat konventionerna i fråga. Till deklarationen hör också ett uppföljningsförfarande som syftar till att stödja medlemsstaterna i de ansträngningar de gör för att främja de grundläggande principerna och rättigheterna.

Internationella arbetsorganisationen har

betonat betydelsen av deklarationen om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och dessutom bett medlemsstaterna försäkra sig om att deklarationen lämnas för kännedom till det behöriga statsorganet för säkerställande av att deklarationen genomförs. Därför lämnas deklarationen för kännedom till Riksdagen samtidigt som det föreslås i denna proposition att deklarationen skall beaktas i det kommande lagstiftningsarbete.

Internationella arbetskonferensen antog 1998 också rekommendation nr 189 om allmänna förutsättningar för främjande av skapande av arbetstillfällen i små och medelstora företag. Rekommendation nr 189 bringas till Riksdagens kännedom för att beaktas i det kommande lagstiftningsarbetet till den del som det anses möjligt och ändamålsenligt.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Beredningen av propositionen

1.1. Deklarationen om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet

Internationella arbetskonferensen diskuterade redan 1994, utgående från en rapport från ILO:s generaldirektör, möjligheterna att medlemsstaterna ånyo bekräftar ILO:s grundläggande värderingar. Den främsta utgångspunkten för deklARATIONEN om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet var dock Förenta Nationernas (FN) toppmöte om den sociala utvecklingen, vilket hölls i Köpenhamn 1995. Vid toppmötet fastställdes att de grundläggande rättigheterna i arbetslivet skulle omfatta förbud mot tvångsarbete och barnarbete, föreningsfrihet och rätt till kollektivavtalsförhandlingar samt principen om lika behandling.

Världshandelsorganisationens (WTO) ministermöte i Singapore 1996 antog en resolution, i vilken uttrycktes WTO:s stöd för ILO:s arbete och konstaterades att fastställandet av internationella arbetsnormer uttryckligen hör till ILO:s kompetensområde. Singaporeresolutionen var ett viktigt dokument under beredningen av den nu aktuella deklARATIONEN och påverkade dess innehåll.

Med anledning av de diskussioner och handlingar som följde efter det sociala toppmötet i Köpenhamn beslutade ILO:s styrelse vid sin 270:e session 1997 ta upp frågan om en eventuell deklARATION om grundläggande rättigheter i arbetslivet på dagordningen för 1998 års arbetskonferens. DeklARATIONEN om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet antogs av Internationella arbetskonferensen vid dess 86:e möte 1998. För ett godkännande av deklARATIONEN röstade 273 delegater, ingen delegat röstade emot och 43 delegater avstod från att rösta.

1.2. Rekommendationen (nr 189) om allmänna förutsättningar för främjande av skapande av arbetstillfällen i små och medelstora företag

Rekommendationen (nr 189) om allmänna

förutsättningar för främjande av skapande av arbetstillfällen i små och medelstora företag antogs av Internationella arbetskonferensen vid dess 86:e möte i juni 1998. För ett godkännande av rekommendationen röstade 403 delegater, ingen röstade emot och 4 delegater avstod från att rösta.

1.3. Utlåtanden

Denna regeringsproposition har beretts vid arbetsministeriet utgående från erhållna utlåtanden. Utlåtanden för beredningen av denna regeringsproposition när det gäller deklARATIONEN har givits av utrikesministeriet, justitieministeriet, undervisningsministeriet, trafikministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto - Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund ry (TT), Palvelutyönantajat ry - Servicearbetsgivarna rf, Statens arbetsmarknadsverk, Kommunala Arbetsmarknadsverket, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf (FFC), Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf (FTFC) och AKAVA ry.

TT, Servicearbetsgivarna, Statens arbetsmarknadsverk och Kommunala arbetsmarknadsverket meddelande i sitt gemensamma utlåtandet att Finlands arbetsgivare röstade för ett godkännande av deklARATIONEN vid arbetskonferensen. Organisationerna konstaterade också att Finland har ratificerat samtliga konventioner till vars principer det hänvisas i deklARATIONEN och att deklARATIONEN inte förutsätter ändringar i finsk lagstiftning. FFC, FTFC och AKAVA betonade betydelsen av deklARATIONEN om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet. Löntagargenombudet underströk vidare att Finland bör arbeta målmedvetet i olika internationella organisationer för att främja att de grundläggande rättigheter som antagits genom deklARATIONEN skall genomföras överallt i världen.

Utlåtanden för beredningen av denna regeringsproposition när det gäller rekommendationen har givits av utrikesministeriet, finansministeriet, undervisningsministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Finlands Kommunför-

bund, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto - Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund ry (TT), Palvelutyönantajat ry - Servicearbetsgivarna ft, Företagarna i Finland rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf (FFC) Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf (FTFC) och AKAVA ry.

TT och Servicearbetsgivarna konstaterade att det är viktigt att trygga små och medelstora företags verksamhetsbetingelser och att dessa kan förbättras med hjälp av de åtgärder som nämns i rekommendationen. Organisationerna ansågs att rekommendationen inte förutsätter ändringar i lagstiftningen. Enligt Företagarna i Finland rf är rekommendationernas principer i huvudsak riktiga och till största delen antagna i Finland. Företagarna i Finland rf ansåg dock, tvärtemot vad som sägs i rekommendationen, att regleringen av anställningsvillkoren borde differentieras när det gäller små och medelstora företag. Löntagarorganisationerna FFC, FTFC och AKAVA ansåg att rekommendationen kan erbjuda nyttiga riktlinjer för regeringarna och att rekommendationen borde genomföras för att främja en förbättring av arbetslivskvaliteten i små och medelstora företag. Löntagarorganisationerna fäste uppmärksamhet vid att rekommendationen betonar målsättningen att det oberoende av arbetsgivarföretagets storlek skall finnas ett skydd för arbetstagarna. Propositionen har behandlats av ILO-delegationen, som har beslutat förespråka ett godkännande av propositionen.

2. Nuläge och dokumentens betydelse

2.1. Deklarationen om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet

I deklARATIONEN bekräftar medlemsstaterna att de har förbundit sig att iaktta principerna och rättigheterna i de grundläggande konventioner som gäller de grundläggande rättigheterna i arbetslivet och att främja att de genomförs i alla länder. De principer som nämns i deklARATIONEN är föreningsfrihet och faktiskt erkännande av rätten till kollektivavtalsförhandlingar, avskaffande av alla former av tvångsarbete och obligatoriskt arbete, faktiskt avskaffande av barnarbete samt avskaffande av diskriminering vid anställning och yrkesutövning. Betydelsefullt är att förpliktelsen enligt deklARATIONEN gäller alla ILO:s

medlemsstater på grundval av deras medlemskap oberoende av om de har ratificerat de grundläggande konventioner i vilka de grundläggande principerna finns inskrivna som bestämda rättigheter och förpliktelser.

I motvikt till medlemsstaternas förpliktelse ger deklARATIONEN uttryck för ILO:s åtagande att med alla till buds stående medel hjälpa medlemsstaterna att uppnå de mål som ställs i deklARATIONEN. Till deklARATIONEN hör ett uppföljningsförfarande, vars syfte är att uppmuntra medlemsstaterna att främja de grundläggande principerna och rättigheterna. Beslut om uppföljningsförfarandets detaljer fattas av ILO:s styrelse. Den första globala rapporten, som utgör en del av uppföljningen, skall behandla föreningsfriheten och kommer att överlämnas till arbetskonferensen år 2000. Under de följande åren kommer rapporten att behandla först tvångsarbete och sedan diskriminering och barnarbete.

De grundläggande konventionerna, som de grundläggande principer som räknas upp i deklARATIONEN ingår i, är konvention nr 29 och 105 om tvångsarbete, konvention nr 87 och 98 om föreningsfrihet, konvention nr 100 och 111 om förbud mot diskriminering samt konvention nr 138 om barnarbete. Konvention nr 182 om förbud mot och omedelbara insatser för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete, vilken har antagits av Internationella arbetskonferensen efter det att deklARATIONEN antogs, kommer också att höra till de grundläggande konventionerna. Finland är ett av de 45 länder som för närvarande har ratificerat alla grundläggande konventioner med undantag för konvention nr 182.

Deklarationen och uppföljningsförfarandet kommer inte att medföra ändringar i finsk lagstiftning eller praxis. Inte heller uppföljningsmekanismen kräver särskild rapportering eller andra åtgärder. Finland rapporterar redan sedan tidigare stadgeenligt till ILO om sådana ändringar av lagstiftning och praxis som gäller de grundläggande konventionerna och ILO följer hur de grundläggande principer och rättigheter som ingår i de grundläggande konventionerna genomförs i Finland.

Deklarationen om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet är av stor betydelse för främjandet av social utveckling och rättvisa. De grundläggande principerna och rättigheterna i arbetslivet är mycket fundamentala och nära anslutna till de interna-

tionellt erkända mänskliga rättigheterna. I redogörelsen om Finlands regerings politik angående de mänskliga rättigheterna 11.11.1998 konstateras uttryckligen att denna politik omfattar såväl utvecklande av det internationella människorättssystemet och en betoning av intresset för de mänskliga rättigheterna i det internationella samfundets arbetsordning som främjande av respekten för de mänskliga rättigheterna i praktiken och förhindrande av kränkningar av de mänskliga rättigheterna överallt i världen. Finland är också genom medlemskapet i ILO förpliktat att respektera och främja de grundläggande principerna och rättigheterna i arbetslivet samt främja genomförandet av dem.

2.2. Rekommendationen (nr 189) om allmänna förutsättningar för främjande av skapande av arbetstillfällen i små och medelstora företag

De små och medelstora företagen är av central betydelse när det gäller att förbättra sysselsättningen. De svarar för över 80 % av

alla nya arbetstillfällen på global nivå. Därför är det motiverat att näringspolitiken betonas åtgärder som kan förbättra de små och medelstora företagens verksamhetsbetingelser.

Rekommendationen fungerar som vägledning för regeringarna när det gäller att främja verksamhetsbetingelserna för små och medelstora företag och skapa arbetstillfällen. Rekommendation nr 189 är mycket allmänt hållen, eftersom avsikten är att den skall tillämpas överallt i världen. Rekommendationen är också en kompromiss i och med att man har försökt beakta både arbetsgivarernas och arbetstagarnas intressen. Rekommendationen medför nästan inget nytt för de utvecklade ländernas politik beträffande små och medelstora företag. För Finlands del finns det inga frågor när det gäller skapande av arbetstillfällen i små och medelstora företag som inte skulle ha utretts i andra sammanhang, t.ex. i sysselsättningsprogrammet för Finland för 1996-1999 eller i Organisationens för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) eller Europeiska unionens (EU) rekommendationer och de utlåtanden som givits med anledning av dem. Rekommendationen har också större betydelse för utvecklingsländerna, och det är därför viktigt att Finland understöder rekommendationen så mycket som möjligt.

DETALJMOTIVERING

1. Deklarationen om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet

1.1. Innehållet i deklARATIONEN och dess bilaga

1.1.1. Innehållet i deklARATIONEN

I deklARATIONEN om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet meddelar Internationella arbetsorganisationens medlemsstater att de har godkänt de rättigheter och principer som uttrycks i ILO:s stadga och PhiladelphiadeklARATIONEN och åtar sig

att arbeta för att uppnå organisationens övergripande mål. I deklARATIONEN konstateras att dessa principer har kommit till uttryck och utvecklats i form av specifika rättigheter och förpliktelser i konventioner som är erkända som organisationens grundläggande konventioner.

Enligt deklARATIONENS punkt 2 är alla medlemsstater genom själva medlemskapet förpliktade att respektera, främja och genomföra principerna beträffande de grundläggande fri- och rättigheter som organisationens grundläggande konventioner behandlar. Dessa principer, som är föreningsfrihet och faktiskt erkännande av rätten till kollektivav-

talsförhandlingar, avskaffande av alla former av tvångsarbete och obligatoriskt arbete, faktiskt avskaffande av barnarbete samt avskaffande av diskriminering vid anställning och yrkesutövning, nämns uttryckligen i punkt 2 i deklARATIONEN. Betydelsefullt är att denna förpliktelse enligt punkt 2 också gäller sådana medlemsstater som inte har ratificerat de grundläggande konventionerna i fråga. Med avseende på den princip som gäller barnarbete måste det beaktas att deklARATIONENS avsikt inte är att förbjuda allt arbete som utförs av barn. Barnarbete anses vara tillåtet inom de gränser som fastställts i konvention nr 138.

I motvikt till medlemsstaternas förpliktelse nämns i punkt 3 att Internationella arbetsorganisationen har ett åtagande att hjälpa medlemsstaterna att uppnå dessa mål. I deklARATIONEN ingår såsom en integrerad del ett uppföljningsförfarande som det redogörs för i en bilaga till deklARATIONEN.

I punkt 5 betonas att arbetsnormer inte bör användas för protektionistiska handelsändamål, och att ingenting i deklARATIONEN eller dess uppföljning skall åberopas eller på annat sätt användas för sådana ändamål. Dessutom får inget lands komparativa fördel ifrågasättas på grund av deklARATIONEN och dess uppföljning.

DeklARATIONEN om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet är till sin natur en politisk resolution, som inte är juridiskt bindande. Avsikten är inte att deklARATIONEN eller dess uppföljning skall medföra nya rättsliga förpliktelser för medlemsstaterna. DeklARATIONEN och uppföljningen medför inte heller förpliktelser enligt någon konvention som medlemsstaten inte har antagit. DeklARATIONEN förpliktar inte heller medlemsstaterna att ratificera ILO:s konventioner och begränsar inte heller medlemsstaternas möjligheter att ratificera konventionerna.

1.1.2. Innehållet i bilagan till deklARATIONEN

Syftet med uppföljningen av deklARATIONEN är att uppmanra medlemsstaten att verka för att främja den grundläggande principer och rättigheter som fastställs i ILO:s stadga, i PhiladelphiadeklARATIONEN och i den aktuella deklARATIONEN. Uppföljningsförfarandet skall vara till hjälp när det gäller att identifiera de områden där det tekniska samarbete som organisationen tillhandahåller kan vara av största nytta. Uppföljningen skall uppfattas

som ett förfarande som främjar rättigheterna, inte som ett sätt att kritisera enskilda länder. Å andra sidan skall den inte ersätta etablerade övervakningsmekanismer, och inte heller hindra deras funktion. Uppföljningen består av en årlig uppföljning av icke ratificerade grundläggande konventioner och en s.k. global rapport.

Enligt bilagan innebär den årliga uppföljningen av icke ratificerade grundläggande konventioner en granskning av hur deklARATIONEN genomförs i de medlemsstater som ännu inte ratificerat alla grundläggande konventioner. Den årliga uppföljningen täcker de fyra kategorier av grundläggande principer och rättigheter som nämns i deklARATIONEN. Uppföljningen sker så att medlemsstaterna ombeds sända in rapporteringsformulär med uppgifter om förändringar i lagstiftning och praxis. Internationella arbetsbyrån sammanställer dessa rapporter, som sedan granskas av styrelsen. Byrån kan be styrelsen utse en expertgrupp för att utarbeta en introduktion till de rapporter som sammanställs, i vilken uppmärksammas aspekter som kan behöva en mer djupgående diskussion. Det bör enligt bilagan vid behov vara möjligt att justera styrelsens befintliga rutiner så att också de medlemsstater som inte är företrädare i styrelsen kan tillhandahålla förklaringar som är nödvändiga för att komplettera de nationella rapporterna.

Syftet med den globala rapporten är att ge en global bild av hur de grundläggande principerna och rättigheterna har genomförts under föregående fyraårsperiod. Rapporten tjänar som grund vid bedömningen av effektiviteten i den hjälp som organisationen tillhandahållit och vid fastställandet av mål för handlingsplanerna för det tekniska biståndet. Rapporten omfattar varje år i tur och ordning en av de fyra kategorierna av grundläggande principer och rättigheter.

Rapporten utarbetas under generaldirektörens ansvar och den baserar sig på officiell information eller information som samlats in och bedömts i enlighet med fastlagda rutiner. Rapporten överlämnas till arbetskonferensen för trepartisk diskussion som en rapport från generaldirektören. Enligt bilagan kan konferensen behandla rapporten under en separat session eller på något annat lämpligt sätt. Styrelsen skall sedan av denna diskussion dra slutsatser angående prioriteringar och handlingsplaner för tekniskt bistånd som skall genomföras under den följande fyraårs-

perioden. I slutet av bilagan konstateras att konferensen vid lämplig tidpunkt skall granska hur uppföljningen fungerar i ljuset av vunna erfarenheter och på grundval av dessa bedöma om den har uppfyllt de övergripande mål som nämns i del I.

1.2. Deklarationens förhållande till finsk lagstiftning och praxis

Enligt deklARATIONEN är samtliga medlemsstater genom sitt medlemskap i organisationen förpliktade att respektera, främja och genomföra principerna i anslutning till de grundläggande fri- och rättigheter som uttrycks i ILO:s grundläggande konventioner, dvs. föreningsfrihet och faktiskt erkännande av rätten till kollektivavtalsförhandlingar, avskaffande av alla former av tvångsarbete och obligatoriskt arbete, faktiskt avskaffande av barnarbete och avskaffande av diskriminering vid anställning och yrkesutövning.

I och med det nya kapitel om grundläggande fri- och rättigheter i regeringsformen som trädde i kraft 1995 bringades regeringsformens bestämmelser i överensstämmelse med bestämmelserna i de människorättskonventioner som är förpliktande för Finland (969/1995). I 1 § regeringsformen sägs att konstitutionen tryggar människovärdets okränkbarhet och individens frihet och rättigheter samt främjar rättvisa i samhället.

I bestämmelsen om föreningsfrihet i 10 a § regeringsformen fastställs uttryckligen också den fackliga föreningsfriheten. Enligt 10 a § 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om föreningsfrihet genom lag. Kränkning av arbetstagares organisationsfrihet är straffbart enligt 47 kap. 5 § strafflagen (39/1889). Genom bestämmelserna i paragrafens 2 och 3 mom. skyddas utöver arbetstagarnas organisationsrätt också deras rätt att inte ansluta sig eller höra till en organisation. I 5 § regeringsformen ingår ett särskilt förbud mot diskriminering. I motiveringen till regeringens proposition med förslag till ändring av grundlagarnas stadganden om de grundläggande fri- och rättigheterna nämns deltagande i föreningsverksamhet som en sådan förbjuden grund för diskriminering (RP 309/1993 rd).

I 6 § regeringsformen ingår en bestämmelse om den personliga integriteten. Enligt 1 mom. har var och en rätt till liv och till personlig frihet, integritet och säkerhet. Förbud

mot tvångsarbete ansågs enligt motiveringen till regeringens proposition (RP 309/1993 rd) otvetydigt följa av regeringsformens 6 § 1 mom. och särskilda bestämmelser om förbud mot slaveri och tvångsarbete ansågs inte vara nödvändiga. Dessutom garanteras i 15 § regeringsformen var och en rätt enligt lag att fritt välja arbete, yrke eller näring. En straffbestämmelse om olaga tvång som kan tillämpas på tvångsarbete ingår i 25 kap. 8 § strafflagen.

Arbete som utförs av personer under 18 år regleras av allmänna arbetsrättsliga lagar samt särskilda regler som gäller unga arbetstagare. Särskilt för personer under 18 år gäller lagen om unga arbetstagare (998/1993) och förordningen om skydd för unga arbetstagare (508/1986). Om inte annat bestäms om arbete som utförs av unga arbetstagare tillämpas dessutom lagen om arbetsavtal (320/1970), arbetstidslagen (605/1996), lagen om skydd i arbete (299/1958) och semesterlagen (272/1973) på unga arbetstagare. Arbetsministeriet har också utfärdat ett beslut om arbeten som är farliga för unga arbetstagare (756/1996) och ett beslut om lätta arbeten lämpliga för unga (1431/1993). Arbete som utförs av personer under 18 år är välreglerat och iakttagandet av bestämmelserna övervakas, och därför är det möjligt endast under vissa förutsättningar.

Ett förbud mot diskriminering fastställs i 5 § regeringsformen, till vilken det också hänvisades ovan i samband med föreningsfriheten. Andra viktiga bestämmelser är förbudet mot diskriminering och kravet på opartiskt bemötande i 17 § 3 och 4 mom. lagen om arbetsavtal. Bestämmelser om förbud mot diskriminering finns också i statstjänstemannalagen (750/1994) och lagen om kommunala tjänsteinnehavares anställningstrygghet (484/1996). Om förbud mot diskriminering på grund av kön stadgas i lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986). Bestämmelser om straff för diskriminering i arbetslivet ingår i 47 kap. 3 § strafflagen.

Utöver grundlagsbestämmelserna ingår bestämmelser om genomförandet av de grundläggande fri- och rättigheterna i olika lagar. Bestämmelserna om de grundläggande fri- och rättigheterna har nästan som sådana överförts till Finlands nya grundlag (731/1999), som träder i kraft den 1 mars 2000.

Med stöd av vad som anförts

ovan överensstämmer lagstiftning och praxis i Finland med deklarationen och dess principer.

1.3. Deklarationens förhållande till gemenskapslagstiftningen

I artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen konstateras att unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen. EU eftersträvar också att i all verksamhet främja de mänskliga rättigheterna både inom unionen och i unionens yttre förbindelser.

Amsterdamfördraget om ändring av fördraget om europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna (EG) och vissa akter som hör samman med dem trädde i kraft den 1 maj 1999 (506/1999). De grundläggande fri- och rättigheterna betonas starkare än tidigare i EG-fördraget efter de ändringar som infördes genom Amsterdamfördraget. De nya bestämmelserna bekräftar medlemsstaternas förpliktelser i fråga om de sociala grundläggande fri- och rättigheterna och stöder följaktligen de principer som uttrycks i deklarationen och beaktandet av dem.

Europeiska kommissionen har den 25 november 1999 med stöd av EG-fördragets artikel 13 gett två förslag till direktiv till rådet. Dessa förslag till direktiv gäller å ena sidan godkännande av de allmänna förutsättningarna för tryggande av lika behandling i frågor som gäller arbete och yrkesutövning, och å andra sidan tryggande av lika behandling oberoende av ras eller etniskt ursprung. Syftet med direktivförslagen är att EU:s medlemsstater skall godkänna gemensamma bestämmelser för säkerställande av en miniminivå för icke-diskriminering.

I artikel 158 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen anges att för främja en harmonisk utveckling inom hela gemenskapen skall denna utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska och sociala sammanhållning. Verksamheten stöds bl.a. genom strukturfonderna. Avsikten är att den nya lagstiftningen om strukturfonderna, vilken följer samma linje som principerna i deklarationen, skall träda i kraft den 1 januari 2000.

I EU:s rapport om mänskliga rättigheter konstaterades att EU understöder Internatio-

nella arbetsorganisationens avgörande roll i utvecklandet av normer för arbetstagarnas rättigheter. Gemenskapen betonar särskilt ILO:s grundläggande normer som gäller respekt för föreningsfrihet, rätt till kollektivavtalsförhandlingar samt avskaffande av diskriminering, tvångsarbete och barnarbete. I rapporten konstateras uttryckligen att EU med tillfredsställelse uppmärksammat ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet från 1998 och betonar också betydelsen av en effektiv uppföljning av deklarationen.

2. Rekommendationen (nr 189) om allmänna förutsättningar för främjande av skapande av arbetstillfällen i små och medelstora företag

2.1. Innehållet i rekommendationen

Syftet med rekommendationen är att främja skapandet av arbetstillfällen i små och medelstora företag. Rekommendationen är indelad i sex kapitel, av vilka det första gäller definition, syfte och tillämpningsområde. Enligt punkt 2 bör medlemsstaterna utgående från de nationella omständigheterna och i överensstämmelse med nationell praxis vidta åtgärder för att igenkänna och främja den centrala roll som små och medelstora företag kan ha inom delområden såsom främjande av full, produktiv och fritt vald sysselsättning. Rekommendationen gäller enligt punkt 4 all ekonomisk verksamhet och alla typer av små och medelstora företag utan avseende på ägoförhållanden.

Rekommendationens andra del behandlar den politiska och juridiska grunden. För att trygga små och medelstora företags tillväxt och utveckling bör medlemsstaterna bl.a. införa och utöva en ändamålsenlig finans-, och penning- och sysselsättningspolitik (punkt 5). Vid utarbetandet av verksamhetsprinciperna bör medlemsstaterna enligt punkt 7 bl.a. samla in uppgifter om små och medelstora företag, utreda hur verksamhetsprinciperna och bestämmelserna inverkar på små och medelstora företag samt då och då granska arbets- och sociallagstiftning tillsammans med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna. I

punkt 8 konstateras att medlemsstaternas regeringar under ekonomiskt svåra tider bör ge ett starkt och effektivt stöd till små och medelstora företag och deras anställda.

Rekommendationens tredje kapitel gäller utvecklande av företagskulturen. Enligt punkt 10 bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att utveckla och förstärka en företagskultur som bl.a. gynnar produktivitet, miljömedvetenhet och kvalitet. I punkten ingår en uppräkningslista av olika åtgärder med vars hjälp medlemsstaterna kan försöka uppnå målen.

Punkt 11-16 behandlar skapandet av en fungerande serviceinfrastruktur. Enligt punkt 11 bör medlemsstaterna fästa uppmärksamhet vid att de små och medelstora företagen och deras anställda har tillgång till olika stödtjänster såsom hjälp med att grunda och starta företag samt finansierings-, kredit- och skuldrådgivning. Medlemsstaterna bör också enligt punkt 14 underlätta små och medelstora företags möjligheter att få finansiering och krediter. Enligt punkt 16 bör medlemsstaterna dessutom bl.a. främja samarbete och kontakter mellan små och medelstora företag och storföretag.

Rekommendationens femte del behandlar arbetsgivar- och arbetstagarorganisationernas roll. Rekommendationen räknar upp åtgärder som arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna bör överväga för att stöda små och medelstora företag. Rekommendationens sjätte del behandlar internationellt samarbete, som enligt punkt 19 bl.a. bör främjas genom insamling och utbyte av information och genom att skapa kontakter till nationella och internationella organ.

2.2. Rekommendationens förhållande till finsk lagstiftning och praxis

Rekommendation nr 189 är allmänt hållen för att rekommendationerna i den bättre skall kunna beaktas i samtliga medlemsstater som till sin samhällsuppbyggnad är mycket olika. Rekommendationen innehåller mål och målsättningar som i huvuddrag alla är värda att understödjas och som redan i stor utsträckning beaktats i finsk lagstiftning.

I punkt 2 i rekommendationen uppmuntras medlemsstaterna att vidta åtgärder som främjar de små och medelstora företagens ställning. Statsrådet har 1996 godkänt ett principbeslut om åtgärder som skall främja små och medelstora företag. Rekommendation nr 189 överensstämmer med principbes-

lutet.

I Finlands regeringsprogram har särskild uppmärksamhet fästs vid främjande av små och medelstora företag. Enligt regeringsprogrammet skall företagandet samt små och medelstora företags tillväxt och konkurrenskraft stärkas genom regeringens näringspolitiska åtgärder. I överensstämmelse rekommendationens huvudlinjer ämnar regeringen bl.a. försöka avskaffa hinder för företagande, införa lättare förvaltning och utveckla särskilt sådana finansieringstjänster som främjar små och medelstora företags möjligheter på den internationella marknaden.

Sysselsättningsprogrammet för Finland för 1996-1999 betonar i syfte att främja små och medelstora företag att tillgången till säkerheter skall förbättras, arbetsgivarbyråkratin förenklas och utbildningen för företagare effektivteras. Åtgärder som bidrar till att främja företagande ingår i Finlands plan för sysselsättningspolitiken, som följer EU:s riktlinjer för sysselsättningen, och främjande av kvinnors företagsamhet betonas särskilt. Stöd till kvinnors företagsamhet samt jämställdheten mellan kvinnor och män nämns också på flera ställen i rekommendationen. Av de stimulans- och specialåtgärder som är i bruk i Finland kan nämnas lån till kvinnliga företagare och utbildning för kvinnliga företagare.

Enligt punkt 7 i rekommendationen bör medlemsstaterna vid behov granska arbets- och sociallagstiftningen i samråd med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna för att bl.a. utreda om den motsvarar de små och medelstora företagens behov, samtidigt säkerställande att arbetstagarna har tillräckligt skydd. I Finland gäller arbetarskyddslagstiftningen enligt samma grunder företag av olika storlek. Också den lagstadgade sociala tryggheten omfattar i Finland alla arbetstagare på samma sätt oberoende av företagets storlek, och det finns därför inget behov att skapa sådana kompletterande åtgärder för arbetstagarna som avses i punkt 7 (b).

I samband med revideringen av arbetsförvaltningens regionala organisation 1997 inrättades arbets- och näringscentraler. Eftersom de är gemensamma servicecentraler för handels- och industriministeriets, jord- och skogsbruksministeriets och arbetsministeriets förvaltningsområden genomför de i stor utsträckning de åtgärder som i punkt 11-17 i rekommendationen syftar till att utveckla en

fungerande infrastruktur. Arbets- och näringscentralernas uppgift är bl.a. att stöda och ge råd till små och medelstora företag i olika skeden av deras livscykel. I Finlands sysselsättningspolitiska handlingsprogram nämns att det för varje arbets- och näringscentral skall utses en person som ansvarar för företagstjänster och som skall ha till uppgift att organisera service för företag.

En del av bl.a. de stödtjänster som räknas upp i punkt 11 är sådana tjänster som inte har någon praktisk betydelse i Finland, exempelvis punkt 11 (i) till den del som den gäller chefers och arbetstagares läs- och skrivkunskaper och kunskaper i räkning. En del av stödtjänsterna som nämns i punkt 11 har i Finland hittills varit sådana tjänster som produceras av andra instanser än den offentliga sektorn, t.ex. bokföringstjänster och finansiella tjänster, punkt 11 (l), och marknadsundersökningar och marknadsföringshjälp, punkt 11 (s). Det finns dock en möjlighet för små arbetsgivare att låta Servicecentralen för små arbetsgivare sköta inbetalningen av arbetsgivaravgifter. Servicecentralens verksamhet har utvidgats fr.o.m den 1 januari 1999 så att den omfattar företag med färre än 10 arbetstagare.

I samband med flera av de mål som nämns i rekommendationen betonas utbildningen och att utbildningen skall utvecklas. Bestämmelserna i utbildningslagstiftningen, bl.a. lagen om yrkesutbildning (630/1998), lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998) och lagen om yrkeshögskolestudier (255/1995) stöder rekommendationens principer. Utvecklandet av möjligheterna till livslångt lärande betonas bl.a. i Finlands sysselsättningsprogram. För att upprätthålla och förbättra förutsättningarna för att sysselsätta äldre arbetstagare pågår för närvarande ett nationellt åldersprogram.

I rekommendationen betonas också samarbetet mellan myndigheter och arbetsmarknadsorganisationer. Förhandlingar förs om frågor som ansluter sig till det arbetskraftspolitiska systemet och ärenden bereds på trepartsbasis i samarbete med arbetsmarknadsorganisationerna. I anslutning till handels- och industriministeriet verkar en delegation för små och medelstora företags verksamhet som består av representanter från de viktigaste partierna, näringslivets organisationer samt arbetsmarknadsorganisationerna. Statsrådets principbeslut om främjande av små och medelstora företags

verksamhet grundar sig på delegationens företagspolitiska program för små och medelstora företag.

I framtida lagstiftning och inom förvaltningen i allmänhet torde man också i fortsättningen bättre än tidigare kunna beakta punkt 12 (e), som rekommenderar enhetlig och lätt tillgång till tjänster genom medborgarkontorsarrangemang eller rådgivningstjänster. Detsamma gäller punkt 16 (2) och (3), som betonar utvecklandet av samarbetet mellan storföretag och små och medelstora företag och bl.a. rekommenderar att det etableras nätverk.

Med avseende på utvecklandet av lagstiftningen borde det fästas uppmärksamhet också på rekommendationens punkt 10 (2), enligt vilken medlemsstaterna med lämpliga medel borde försöka befordra en positivare attityd till risktagning och misslyckanden i affärlivet, samtidigt som man å ena sidan erkänner deras värde som erfarenheter och å andra sidan deras inverkan både för företagare och arbetstagare. I enlighet med denna punkt i rekommendationen borde man söka sätt att underlätta företagens möjligheter att återuppta företagsverksamheten efter en konkurs.

2.3. Rekommendationens förhållande till gemenskapslagstiftningen

I Finlands sysselsättningspolitiska handlingsplan fastställs årligen Finlands nationella plan för genomförande av EU:s gemensamma sysselsättningsstrategi. Riktlinjerna är fördelade på fyra pelare, som är förbättrad sysselsättning, utveckling av företagandet, förbättring av företagets och arbetstagarnas anpassningsförmåga samt förstärkning av jämställdhetspolitiken. Handlingsplanens målsättningar gäller bl.a. minskade allmänna kostnader och enklare förvaltning för företagare och näringsidkare, skapande av nya arbetstillfällen och en gradvis sänkning av totalbeskattningen, beskattningen av arbete och de indirekta arbetskraftskostnaderna.

Programmet Amsterdam Summit Action Programme (ASAP), som antogs 1997, omfattar möjligheter till lånefinansiering för små och medelstora företag. Dessutom finns ett räntestödsprogram för små och medelstora företag. Europeiska investeringsfonden, som verkar i anslutning till Europeiska investeringsbanken, har för avsikt att börja

fungera som riskfinansiär för små företag, särskilt teknikföretag.

Rekommendationen står inte i strid med de riktlinjer som dragits upp inom ramen för EU.

3. Riksdagsbehandlingen av handlingar som godkänts av Internationella arbetskonferensen

Enligt artikel 19 i Internationella arbetsorganisationens stadga skall varje medlemsstat inom en viss tid efter den allmänna konferensen föra konventioner och rekommendationer som godkänts av den allmänna konferensen till behörigt statsorgan för lagstiftnings- och andra åtgärder. Rekommendationen nr 189 skall därför föreläggas riksdagen.

I Internationella arbetsorganisationens stadga finns inga uttryckliga bestämmelser om medlemsstaternas förpliktelser när Internationella arbetskonferensen har antagit ett annat dokument än en konvention eller en rekommendation, t.ex. en deklaration. Det är mycket ovanligt att ett dokument i form av en deklaration antas av arbetskonferensen.

Internationella arbetskonferensen har betonat betydelsen av deklarationen om grundläggande principer och rättigheter i arbetsli-

vet och dessutom bett att medlemsstaterna försäkras sig om att deklarationen lämnas för kännedom till behöriga statsorgan för säkerställande av att deklarationen genomförs. Av denna anledning och med beaktande av deklarationens principiella betydelse anser regeringen det vara lämpligt att deklarationen föreläggs riksdagen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås,

att Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, som antagits av Internationella arbetskonferensen i Genève den 18 juni 1998 skall beaktas i det kommande lagstiftningsarbetet, och

att Internationella arbetsorganisationens rekommendation nr 189 om allmänna förutsättningar för främjande av skapande av arbetstillfällen i små och medelstora företag, som godkänts vid Internationella arbetskonferensen i Genève den 17 juni 1998, skall beaktas i det kommande lagstiftningsarbetet i den mån det är ändamålsenligt och möjligt.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Arbetsminister *Sinikka Mönkäre*

(Översättning)

Liite

**Internationella arbetsorganisationens
deklaration om grundläggande
principer och rättigheter i arbetslivet**

**Déclaration de l'OIT relative
aux principes et droits fondamentaux au
travail**

Enär ILO grundades utifrån övertygelsen om att social rättvisa är av avgörande betydelse för universell och varaktig fred;

Enär ekonomisk tillväxt är väsentlig men inte tillräcklig för att säkerställa rättvisa, sociala framsteg och utplånandet av fattigdom, vilket bekräftar behovet av att ILO främjar en stark socialpolitik, rättvisa och demokratiska institutioner;

Enär ILO, nu mer än någonsin, bör utnyttja alla sina resurser när det gäller fastställande av normer, tekniskt bistånd och forskning inom alla sina kompetensområden, i synnerhet sysselsättning, yrkesutbildning och arbetsvillkor för att säkerställa, inom ramen för en global strategi för ekonomisk och social utveckling, att den ekonomiska politiken och socialpolitiken är ömsesidigt förstärkande komponenter för att skapa en brett förankrad hållbar utveckling;

Enär ILO bör ägna särskild uppmärksamhet åt de problem som personer med särskilda sociala behov har, i synnerhet arbetslösa och migrerande arbetstagare, och mobilisera och stödja internationella, regionala och nationella satsningar som syftar till att lösa deras problem, och främja en effektiv politik som syftar till att skapa arbetstillfällen;

Enär garantin för grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet är av särskild betydelse när man söker upprätthålla sambandet mellan sociala framsteg och ekonomisk utveckling, emedan den gör det möjligt för de berörda personerna att fritt och på jämställd grund kräva sin skäliga andel av det välstånd, som de har hjälpt till att skapa, och att fullt ut uppnå sin mänskliga potential;

Enär ILO är den konstitutionellt ansvariga internationella organisationen och det behöriga organet för att fastställa och behandla

Attendu que la création de l'OIT procédait de la conviction que la justice sociale est essentielle pour assurer une paix universelle et durable;

Attendu que la croissance économique est essentielle mais n'est pas suffisante pour assurer l'équité, le progrès social et l'éradication de la pauvreté, et que cela confirme la nécessité pour l'OIT de promouvoir des politiques sociales solides, la justice et des institutions démocratiques;

Attendu que l'OIT se doit donc plus que jamais de mobiliser l'ensemble de ses moyens d'action normative, de coopération technique et de recherche dans tous les domaines de sa compétence, en particulier l'emploi, la formation professionnelle et les conditions de travail, pour faire en sorte que, dans le cadre d'une stratégie globale de développement économique et social, les politiques économiques et sociales se renforcent mutuellement en vue d'instaurer un développement large et durable;

Attendu que l'OIT doit porter une attention spéciale aux problèmes des personnes ayant des besoins sociaux particuliers, notamment les chômeurs et les travailleurs migrants, mobiliser et encourager les efforts nationaux, régionaux et internationaux tendant à résoudre leurs problèmes, et promouvoir des politiques efficaces visant à créer des emplois;

Attendu que, dans le but d'assurer le lien entre progrès social et croissance économique, la garantie des principes et des droits fondamentaux au travail revêt une importance et une signification particulières en donnant aux intéressés eux-mêmes la possibilité de revendiquer librement et avec des chances égales leur juste participation aux richesses qu'ils ont contribué à créer, ainsi que de réaliser pleinement leur potentiel humain;

Attendu que l'OIT est l'organisation internationale mandatée par sa Constitution, ainsi que l'organe compétent pour établir les nor-

internationella arbetsnormer och åtnjuter universellt stöd och erkännande för sitt arbete att främja grundläggande rättigheter i arbetslivet som ett uttryck för sina stadgeenliga principer;

Enär det, i ett läge med växande ömsesidigt ekonomiskt beroende, är angeläget att ånyo bekräfta att de grundläggande principer och rättigheter som uttrycks i organisationens stadga är oföränderliga samt att främja deras universella tillämpning;

har Internationella arbetskonferensen beslutat att

1. erinra om:

a) att genom att frivilligt ansluta sig till ILO har samtliga medlemsstater godkänt de principer och rättigheter som är fastlagda i ILO:s stadga och i Philadelphiadeklarationen, och åtagit sig att arbeta för att uppnå organisationens övergripande mål efter bästa förmåga och helt i linje med sina resurser och särskilda omständigheter;

b) att dessa principer och rättigheter har kommit till uttryck och utvecklats i form av specifika rättigheter och förpliktelser i konventioner som är erkända som grundläggande både inom och utom ILO.

2. förklara att samtliga medlemmar, även om de inte har ratificerat konventionerna ifråga, genom själva medlemskapet i organisationen är förpliktade att respektera, främja och genomföra, i god anda och i enlighet med stadgan, principerna beträffande de grundläggande rättigheter som dessa konventioner behandlar, nämligen:

a) föreningsfrihet och faktiskt erkännande av rätten till kollektivavtalsförhandlingar;

b) avskaffande av alla former av tvångsarbete och obligatoriskt arbete;

c) faktiskt avskaffande av barnarbete; samt

d) avskaffande av diskriminering vid anställning och yrkesutövning.

3. erkänna organisationens åtagande att hjälpa sina medlemmar, som svar på deras konstaterade och uttalade behov, i syfte att uppnå dessa mål genom att såväl till fullo utnyttja sina stadgeenliga, operationella och budgetära resurser, inklusive genom att mobilisera externa resurser och stöd, som upp-

mes internationales du travail et s'en occuper, et qu'elle bénéficie d'un appui et d'une reconnaissance universels en matière de promotion des droits fondamentaux au travail, en tant qu'expression de ses principes constitutionnels;

Attendu que, dans une situation d'interdépendance économique croissante, il est urgent de réaffirmer la permanence des principes et droits fondamentaux inscrits dans la Constitution de l'Organisation ainsi que de promouvoir leur application universelle,

La Conférence internationale du Travail,

1. Rappelle:

a) qu'en adhérant librement à l'OIT, l'ensemble de ses Membres ont accepté les principes et droits énoncés dans sa Constitution et dans la Déclaration de Philadelphie, et se sont engagés à travailler à la réalisation des objectifs d'ensemble de l'Organisation, dans toute la mesure de leurs moyens et de leur spécificité;

b) que ces principes et droits ont été exprimés et développés sous forme de droits et d'obligations spécifiques dans des conventions reconnues comme fondamentales, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de l'Organisation.

2. Déclare que l'ensemble des Membres, même lorsqu'ils n'ont pas ratifié les conventions en question, ont l'obligation, du seul fait de leur appartenance à l'Organisation, de respecter, promouvoir et réaliser, de bonne foi et conformément à la Constitution, les principes concernant les droits fondamentaux qui sont l'objet desdites conventions, à savoir:

a) la liberté d'association et la reconnaissance effective du droit de négociation collective;

b) l'élimination de toute forme de travail forcé ou obligatoire;

c) l'abolition effective du travail des enfants;

d) l'élimination de la discrimination en matière d'emploi et de profession.

3. Reconnaît l'obligation qui incombe à l'Organisation d'aider ses Membres, en réponse à leurs besoins établis et exprimés, de façon à atteindre ces objectifs en faisant pleinement appel à ses moyens constitutionnels, pratiques et budgétaires, y compris par la mobilisation des ressources et l'assistance

muntra andra internationella organisationer med vilka ILO har upprättat förbindelser, enligt artikel 12 i stadgan, att stödja detta arbete:

a) genom att erbjuda tekniskt bistånd och rådgivande tjänster för att främja ratificering och genomförande av de grundläggande konventionerna;

b) genom att bistå de medlemmar, som ännu inte är i stånd att ratificera vissa eller samtliga dessa konventioner, i deras ansträngningar att respektera, att främja och att genomföra de principer beträffande grundläggande rättigheter som behandlas i dessa konventioner; samt

c) genom att bistå medlemmarna i deras arbete för att skapa ett klimat för ekonomisk och social utveckling.

4. och beslutar, för att denna deklaration skall få full verkan, att en uppföljning för att främja den, som är meningsfull och effektiv, skall genomföras i enlighet med de åtgärder som specificeras i bilagan till deklarationen, vilken skall betraktas som en integrerad del av deklarationen.

5. samt betonar att arbetsnormer inte bör användas för protektionistiska handelsändamål, och att ingenting i denna deklaration och dess uppföljning skall åberopas eller på annat sätt användas för sådana ändamål; desutom bör inget lands komparativa fördel på något sätt ifrågasättas på grund av denna deklaration och dess uppföljning.

Bilaga

Uppföljning till deklarationen

I. Övergripande syfte

1. Syftet med den uppföljning som beskrivs nedan är att stödja de ansträngningar som organisationens medlemmar gör för att främja de grundläggande principer och rättigheter som läggs fast i ILO:s stadga och Philadelphiadeklarationen och som ånyo bekräftas i denna deklaration.

2. I linje med den målsättningen, som är av strikt främjande karaktär, kommer denna uppföljning att göra det möjligt att identifiera de områden där bistånd som ILO ger genom sina biståndsaktiviteter kan visa sig vara till nytta för medlemmarna genom att underlätta för dem att genomföra dessa

extérieures, ainsi qu'en encourageant d'autres organisations internationales avec lesquelles l'OIT a établi des relations, en vertu de l'article 12 de sa Constitution, à soutenir ces efforts:

a) en offrant une coopération technique et des services de conseil destinés à promouvoir la ratification et l'application des conventions fondamentales;

b) en assistant ceux de ses Membres qui ne sont pas encore en mesure de ratifier l'ensemble ou certaines de ces conventions dans leurs efforts pour respecter, promouvoir et réaliser les principes concernant les droits fondamentaux qui sont l'objet desdites conventions;

c) en aidant ses Membres dans leurs efforts pour instaurer un climat propice au développement économique et social.

4. Décide que, pour donner plein effet à la présente Déclaration, un mécanisme de suivi promotionnel, crédible et efficace sera mis en œuvre conformément aux modalités précisées dans l'annexe ci-jointe, qui sera considérée comme faisant partie intégrante de la présente Déclaration.

5. Souligne que les normes du travail ne pourront servir à des fins commerciales protectionnistes et que rien dans la présente Déclaration et son suivi ne pourra être invoqué ni servir à pareille fin; en outre, l'avantage comparatif d'un quelconque pays ne pourra, en aucune façon, être mis en cause du fait de la présente Déclaration et son suivi.

Annexe

Suivi de la Déclaration

I. Objectif général

1. Le suivi décrit ci-après aura pour objet d'encourager les efforts déployés par les Membres de l'Organisation en vue de promouvoir les principes et droits fondamentaux consacrés par la Constitution de l'OIT ainsi que par la Déclaration de Philadelphie, et réitérés dans la présente Déclaration.

2. Conformément à cet objectif strictement promotionnel, ce suivi devra permettre d'identifier les domaines où l'assistance de l'OIT, à travers ses activités de coopération technique, peut être utile à ses Membres pour les aider à mettre en œuvre ces principes et droits fondamentaux. Il ne pourra se

grundläggande principer och rättigheter. Den skall inte ersätta etablerade övervakningsmekanismer, och inte heller hindra deras funktion; följaktligen skall inte specifika situationer inom dessa mekanismers område utredas eller omprövas inom ramen för denna uppföljning.

3. De två aspekter av denna uppföljning som beskrivs nedan, bygger på befintliga rutiner: den årliga uppföljningen av icke ratificerade grundläggande konventioner kommer bara att medföra en viss anpassning av nuvarande sätt att tillämpa artikel 19, punkt 5(e) i stadgan; och den globala rapporten kommer att tjäna till att uppnå bäst möjliga resultat av de rutiner som genomförs i enlighet med stadgan.

II. Årlig uppföljning beträffande icke ratificerade grundläggande konventioner

A. Syfte och omfattning

1. Syftet är att tillhandahålla en möjlighet att varje år, med hjälp av förenklade rutiner som ersätter den granskning vart fjärde år som infördes av styrelsen 1995, granska de ansträngningar som görs i enlighet med deklARATIONEN av medlemmar som ännu inte ratificerat samtliga grundläggande konventioner.

2. Uppföljningen kommer varje år att täcka de fyra områden för grundläggande principer och rättigheter som anges i deklARATIONEN.

B. Uppföljningsförfarande

1. Uppföljningen kommer att baseras på rapporter som medlemmarna enligt artikel 19, punkt 5(e) i stadgan anmodas sända in. Rapporteringsformulären kommer att utarbetas med sikte på att erhålla information från regeringar som inte har ratificerat en eller flera av de grundläggande konventionerna, om eventuella förändringar som kan ha ägt rum i deras lagstiftning och praxis, med vederbörlig hänsyn tagen till artikel 23 i stadgan och fastställd praxis.

2. Dessa rapporter, sammanställda av Internationella arbetsbyrån, kommer att granskas av styrelsen.

3. I avsikt att presentera en introduktion till de rapporter som sålunda sammanställs, i vilken uppmärksammas aspekter som kan

substituer aux mécanismes de contrôle établis ou entraver leur fonctionnement; en conséquence, les situations particulières relevant desdits mécanismes ne pourront être examinées ou réexaminées dans le cadre de ce suivi.

3. Les deux volets de ce suivi, décrits ci-après, feront appel aux procédures existantes; le suivi annuel concernant les conventions non ratifiées impliquera simplement un certain réaménagement des modalités actuelles de mise en œuvre de l'article 19, paragraphe 5 e), de la Constitution; le rapport global doit permettre d'optimiser les résultats des procédures mises en œuvre conformément à la Constitution.

II. Suivi annuel concernant les conventions fondamentales non ratifiées

A. Objet et champ d'application

1. L'objet du suivi annuel est de donner l'occasion de suivre chaque année, par un dispositif simplifié qui se substituera au dispositif quadriennal, mis en place par le Conseil d'administration en 1995, les efforts déployés conformément à la Déclaration par les Membres qui n'ont pas encore ratifié toutes les conventions fondamentales.

2. Le suivi portera chaque année sur les quatre catégories de principes et droits fondamentaux énumérés dans la Déclaration.

B. Modalités

1. Le suivi se fera sur la base de rapports demandés aux Membres au titre de l'article 19, paragraphe 5 e), de la Constitution. Les formulaires de ces rapports seront conçus de manière à obtenir des gouvernements qui n'ont pas ratifié une ou plusieurs des conventions fondamentales des informations sur toutes modifications éventuelles apportées à leur législation et à leur pratique, en tenant dûment compte de l'article 23 de la Constitution et de la pratique établie.

2. Ces rapports, tels qu'ils auront été compilés par le Bureau, seront examinés par le Conseil d'administration.

3. En vue de présenter une introduction aux rapports ainsi compilés, qui pourrait appeler l'attention sur des aspects méritant

behöva en mer djupgående diskussion, kan byrån kalla på en expertgrupp som utsetts för detta ändamål av styrelsen.

4. Justeringar av styrelsens befintliga rutiner bör provas för att göra det möjligt för medlemmar som inte är företrädare i styrelsen att tillhandahålla, på lämpligaste sätt, förklaringar som kan visa sig nödvändiga eller nyttiga under styrelsens överläggningar för att komplettera den information som står i deras rapporter.

III. GLOBAL RAPPORT

A. Syfte och omfattning

1. Syftet med denna rapport är att lämna en dynamisk global bild av varje kategori av grundläggande principer och rättigheter som observerats under föregående fyraårsperiod, samt att tjäna som grund för att bedöma effektiviteten i den hjälp som organisationen tillhandahållit och för att fastställa prioriteringar för kommande period, i form av handlingsplaner för tekniskt bistånd utformade i synnerhet för att mobilisera de interna och externa resurser som är nödvändiga för att genomföra dem.

2. Rapporten kommer varje år i tur och ordning att omfatta en av de fyra kategorierna av grundläggande principer och rättigheter.

B. Uppföljningsförfarande

1. Rapporten kommer att utarbetas under generaldirektörens ansvar på grundval av officiell information, eller information som samlats in och bedömts i enlighet med fastlagda rutiner. Då det gäller stater som inte har ratificerat de grundläggande konventionerna, kommer den särskilt att baseras på resultaten av den tidigare nämnda årliga uppföljningen. Då det gäller medlemsstater som har ratificerat den aktuella konventionen, kommer rapporten i synnerhet att baseras på rapporter som behandlats enligt artikel 22 i stadgan.

2. Denna rapport kommer att överlämnas till Internationella arbetskonferensen för trepartisk diskussion som en rapport från generaldirektören. Konferensen kan behandla denna rapport separat från rapporter enligt

éventuellement un examen plus approfondi, le Bureau pourra faire appel à un groupe d'experts désignés à cet effet par le Conseil d'administration.

4. Des aménagements devront être envisagés aux procédures en vigueur pour permettre aux Membres non représentés au Conseil d'administration de lui apporter, de la manière la plus appropriée, les éclaircissements qui pourraient s'avérer nécessaires ou utiles pour compléter les informations contenues dans leurs rapports à l'occasion de ses discussions.

III. RAPPORT GLOBAL

A. Objet et champ d'application

1. L'objet de ce rapport est d'offrir une image globale et dynamique relative à chaque catégorie de principes et droits fondamentaux, observée au cours de la période quadriennale écoulée, et de servir de base pour évaluer l'efficacité de l'assistance apportée par l'Organisation et déterminer des priorités pour la période suivante, sous forme de plans d'action en matière de coopération technique ayant notamment pour objet de mobiliser les ressources internes et externes nécessaires à leur mise en œuvre.

2. Le rapport portera à tour de rôle chaque année sur l'une des quatre catégories de principes et droits fondamentaux.

B. Modalités

1. Le rapport sera établi sous la responsabilité du Directeur général, sur la base d'informations officielles ou recueillies et vérifiées selon les procédures établies. Pour les pays qui n'ont pas ratifié les conventions fondamentales, il s'appuiera, en particulier, sur le résultat du suivi annuel susvisé. Dans le cas des Membres ayant ratifié les conventions correspondantes, il s'appuiera en particulier sur les rapports traités au titre de l'article 22 de la Constitution.

2. Ce rapport sera soumis à la Conférence en vue d'une discussion tripartite, en tant que rapport du Directeur général. Celle-ci pourra traiter ce rapport comme un rapport distinct des rapports visés à l'article 12 de

artikel 12 i arbetsordningen, och kan diskutera den under en session som anslås helt till denna rapport, eller behandla den på annat lämpligt sätt. Det är sedan upp till styrelsen att, under ett av sina första möten, dra slutsatser från denna diskussion angående prioriteringar och handlingsplaner för tekniskt bistånd som ska genomföras under den följande fyraårsperioden.

IV. Härmed besluts följande:

1. Förslag skall läggas fram om ändringar i styrelsens respektive konferensens arbetsordning vilka erfordras för att genomföra ovanstående bestämmelser.

2. Konferensen skall, i vederbörlig ordning, granska hur denna uppföljning fungerar i ljuset av vunna erfarenheter för att bedöma huruvida den har uppfyllt det övergripande syftet som uttrycks i Del I.

son Règlement et en débattre dans le cadre d'une séance qui lui sera consacrée exclusivement, ou de toute autre manière appropriée. Il appartiendra ensuite au Conseil d'administration, à l'une de ses plus proches sessions, de tirer les conséquences de ce débat en ce qui concerne les priorités et plans d'action à mettre en œuvre en matière de coopération technique lors de la période quadriennale suivante.

IV. Il est entendu que:

1. Le Conseil d'administration et la Conférence devront être saisis des amendements à leurs Règlements respectifs qui seraient nécessaires pour mettre en œuvre les dispositions qui précèdent.

2. La Conférence devra, le moment venu, revoir, à la lumière de l'expérience acquise, le fonctionnement de ce suivi afin de vérifier s'il a convenablement rempli l'objectif général énoncé à la partie I ci-dessus.

*(Översättning)**Liite*

**REKOMMENDATION
(nr 189)**

**om allmänna förutsättningar för
främjande av skapande av
arbetstillfällena i små och medelstora
företag**

Internationell arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrå och samlats där den 2 juni 1998 till sitt åttiosjätte möte;

som konstaterar behovet av att eftersträva ekonomisk, social och intellektuell välfärd och utveckling för individer, familjer, samfund och nationer;

som är medveten om de små och stora företagens centrala betydelse för skapandet av arbetstillfällena;

som beaktar den resolution om främjande av små och medelstora företag som Internationella arbetskonferensen antog vid sitt sjuttioandra möte 1986 samt de slutsatser som framförs i den resolution om en global samsättningspolitik som arbetskonferensen antog vid sitt åttiotredje möte 1996;

som beaktar att de små och medelstora företagen, som är av avgörande betydelse för den ekonomiska tillväxten och utvecklingen, överallt i världen i ökande grad ansvarar för skapandet av arbetstillfällena och kan bidra till att skapa en innovativ och företagsvänlig miljö;

som förstår den särskilda betydelsen av produktiva, långvariga och högklassiga arbetstillfällena;

som konstaterar att små och medelstora företag erbjuder kvinnor och andra traditionellt missgynnade grupper på bättre villkor möjlighet till produktiva, långvariga och högklassiga arbetstillfällena;

som är övertygad om att efterlevnaden av 1930 års konvention angående tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, 1948 års konventi-

**RECOMMANDATION
(no 189)**

**concernant les conditions générales
pour stimuler la création d'emplois dans
les petites et moyennes entreprises**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 2 juin 1998, en sa quatre-vingt-sixième session;

Reconnaissant le besoin de poursuivre le bien-être économique, social et spirituel et le développement des individus, des familles, des communautés et des nations;

Consciente de l'importance de la création d'emplois dans les petites et moyennes entreprises;

Rappelant la résolution concernant la promotion des petites et moyennes entreprises, adoptée par la Conférence internationale du Travail à sa 72e session, 1986, ainsi que les conclusions contenues dans la résolution sur les politiques de l'emploi dans une économie mondialisée, adoptée par la Conférence à sa 83e session, 1996;

Notant que les petites et moyennes entreprises sont, en tant que facteur déterminant de la croissance et du développement économiques, de plus en plus à l'origine de la majorité des emplois créés dans le monde, et peuvent contribuer à l'instauration d'un environnement propice à l'innovation et à l'entreprenariat;

Appréciant l'importance particulière accordée aux emplois productifs, durables et de qualité;

Reconnaissant que les petites et moyennes entreprises offrent aux femmes et aux autres groupes traditionnellement désavantagés la possibilité d'accéder, dans de meilleures conditions, à des emplois productifs, durables et de qualité;

Convaincue que la promotion du respect de la convention sur le travail forcé, 1930, de la convention sur la liberté syndicale et la

on angående facklig föreningsfrihet och skydd för facklig organisationsrätt, 1949 års konvention angående tillämpningen av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten, 1951 års konvention angående lika lön för män och kvinnor för arbete av lika värde, 1957 års konvention om avskaffande av tvångsarbete och 1958 års konvention angående diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning främjar uppkomsten av högklassiga arbetstillfällen i små och medelstora företag och att särskilt efterlevnaden av 1973 års konvention om minimiålder för tillträde till arbete hjälper medlemsstaterna i deras strävan att avskaffa barnarbete;

som också är övertygad om att de nya bestämmelser som gäller skapande av arbetsplatser i små och medelstora företag, samt

a) till tillämpliga delar relevanta bestämmelser i andra internationella konventioner och rekommendationer, liksom 1964 års konvention och rekommendation angående sysselsättningspolitiken och 1984 års rekommendation om sysselsättningspolitiken (kompletterande bestämmelser), 1966 års rekommendation angående kooperativa företag i utvecklingsländerna, 1975 års konvention och rekommendation om yrkesvägledning och yrkesutbildning vid utvecklingen av mänskliga resurser, och 1981 års konvention och rekommendation om skydd i arbete, arbetshygien och arbetsmiljö, och;

b) andra erkända initiativ av Internationella arbetskonferensen vilka främjar små och medelstora företags roll för skapandet av långsiktiga arbetstillfällen och främjar införandet av tillräcklig och allmän social trygghet, inklusive Start and Improve Your Business och andra program samt det utvecklingsarbete som bedrivs vid Internationella arbetsorganisationens utbildningscentrum,

kommer att utgöra värdefull vägledning för medlemsstaterna när de utarbetar och genomför planer för skapande av arbetstillfällen i små och medelstora företag;

har beslutat att anta vissa förslag angående de allmänna förutsättningarna för att främja skapandet av arbetstillfällen i små och medelstora företag, en fråga som utgör den fjärde punkten på mötets dagordning;

har fastställt att dessa förslag skall ta for-

protection du droit syndical, 1948, de la convention sur le droit d'organisation et de négociation collective, 1949, de la convention sur l'égalité de rémunération, 1951, de la convention sur l'abolition du travail forcé, 1957, et de la convention concernant la discrimination (emploi et profession), 1958, favorisera la création d'emplois de qualité dans les petites et moyennes entreprises et, en particulier, que la promotion du respect de la convention et de la recommandation sur l'âge minimum, 1973, aidera les Membres dans leurs efforts visant à l'élimination du travail des enfants;

Egalement convaincue que l'adoption de nouvelles dispositions relatives à la création d'emplois dans les petites et moyennes entreprises, qui devront être prises en considération en même temps que:

a) les dispositions pertinentes d'autres conventions et recommandations internationales du travail, s'il y a lieu, telles que la convention et la recommandation sur la politique de l'emploi, 1964, et la recommandation sur la politique de l'emploi (dispositions complémentaires), 1984, la recommandation sur les coopératives (pays en voie de développement), 1966, la convention et la recommandation sur la mise en valeur des ressources humaines, 1975, et la convention et la recommandation sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981;

b) d'autres initiatives reconnues de l'OIT tendant à promouvoir le rôle des petites et moyennes entreprises dans la création d'emplois durables et à encourager une mise en oeuvre adéquate et conjointe de la protection sociale, y compris «Gérez mieux votre entreprise» et d'autres programmes ainsi que les travaux du Centre international de formation de l'OIT en matière de formation et de développement des qualifications,

offrira des orientations précieuses aux Membres en vue d'élaborer et de mettre en oeuvre des politiques de création d'emplois dans les petites et moyennes entreprises;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives aux conditions générales pour stimuler la création d'emplois dans les petites et moyennes entreprises, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions

men av en rekommendation,

antar denna den sjuttonde dagen i juni månad år nittonhundranittioåtta följande rekommendation, som kan kallas 1998 års rekommendation om skapande av arbetstillfällen i små och medelstora företag.

I. DEFINITION, SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

1. Medlemsstaterna bör i samråd med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna definiera små och medelstora företag enligt de kriterier som kan anses vara ändamålsenliga och med beaktande av de nationella ekonomiska och sociala omständigheterna, dock på så sätt att denna flexibilitet inte hindrar medlemsstaterna från att iakttä de gemensamt överenskomna definitionerna på insamling och analys av data.

2. Medlemsstaterna bör utgående från de nationella omständigheterna och i överensstämmelse med nationell praxis vidta åtgärder för att igenkänna och främja den centrala roll som små och medelstora företag kan spela inom följande områden:

a) främjande av full, produktiv och fritt vald sysselsättning;

b) större tillgång på möjligheter till förvärvsarbete och ökat välstånd som leder till produktiva och långsiktiga arbetstillfällen;

c) hållbar ekonomisk tillväxt och förmåga att reagera flexibelt på förändringar;

d) större ekonomisk delaktighet för missgynnade och marginaliserade grupper i samhället;

e) ökat sparande och ökade investeringar inom landet;

f) utbildning och utvecklande av mänskliga resurser;

g) balanserad regional och lokal utveckling;

h) produktion av varor och tjänster som är bättre anpassade till den lokala marknaden;

i) möjlighet till bättre kvalitet på arbete och arbetsförhållanden, vilket kan bidra till bättre livskvalitet och till att allt fler omfattas av de sociala trygghetssystemen;

j) främjande av nyskapande, företagande, teknisk utveckling och forskning;

prendraient la forme d'une recommandation, adopte, ce dix-septième jour de juin mil neuf cent quatre-vingt-dix-huit, la recommandation ci-après, qui sera dénommée Recommandation sur la création d'emplois dans les petites et moyennes entreprises, 1998.

I. DÉFINITION, OBJET ET CHAMP D'APPLICATION

1. Les Membres devraient définir, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, les petites et moyennes entreprises selon des critères appropriés compte tenu des conditions sociales et économiques nationales, étant entendu que cette souplesse ne devrait pas empêcher les Membres de s'entendre sur des définitions communes à des fins de collecte et d'analyse de données.

2. Les Membres devraient prendre des mesures appropriées, adaptées aux conditions nationales et compatibles avec les pratiques nationales, en vue de reconnaître et de promouvoir le rôle fondamental que les petites et moyennes entreprises peuvent jouer en ce qui concerne:

a) la promotion du plein emploi, productif et librement choisi;

b) l'élargissement des possibilités d'exercer une activité rémunératrice et génératrice de richesse, conduisant à un emploi productif et durable;

c) la croissance économique durable et l'aptitude à réagir avec souplesse aux changements;

d) une participation économique accrue des groupes défavorisés et marginalisés de la société;

e) l'accroissement de l'épargne et des investissements dans le pays;

f) la formation et la mise en valeur des ressources humaines;

g) un développement équilibré aux niveaux régional et local;

h) la fourniture de biens et de services mieux adaptés aux besoins des marchés locaux;

i) l'accès à des conditions et à une qualité du travail améliorées susceptibles de contribuer à une meilleure qualité de vie, et de permettre à un grand nombre de personnes d'accéder à une protection sociale;

j) la stimulation de l'innovation, de l'esprit d'entreprise, du développement technologi-

k) tillträde till nationella och internationella marknader; och

l) främjande av goda relationer mellan arbetsgivare och arbetstagare.

3. För att stödja de små och medelstora företagens centrala roll som nämns i punkt 2 bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder och införa tillämpningsmekanismer för att trygga arbetstagarnas intressen i dessa företag genom att ge dem det skydd som andra relevanta dokument ger dem.

4. Bestämmelserna i denna rekommendation gäller all ekonomisk verksamhet och alla typer av små och medelstora företag utan avseende på ägoförhållanden (exempelvis privata och offentliga bolag, kooperativa företag, öppna bolag, familjeföretag samt företag som ägs och leds av en enda person).

II. POLITISK OCH JURIDISK GRUND

5. För att trygga små och medelstora företags tillväxt och utveckling bör medlemsstaterna:

a) anta och bedriva en ändamålsenlig finans-, penning- och sysselsättningspolitik för att främja en så gynnsam ekonomisk miljö som möjligt (särskilt med hänseende på inflation, räntor, valutakurser, beskattning, sysselsättning och stabiliteten i samhället);

b) införa och tillämpa lämpliga bestämmelser särskilt i fråga om skydd för egendom, inklusive immateriell egendom, verksamhetsställens placering, verkställande av avtal, sund konkurrens samt en heltäckande social- och arbetslagstiftning;

c) öka företagandets dragningskraft genom att undvika sådan politik och sådana juridiska åtgärder som är ogynnsamma för den som vill bli företagare.

6. De åtgärder som nämns i punkt 5 skall kompletteras av tillämpandet av principer som befördar effektiva och konkurrenskraftiga små och medelstora företag, som kan erbjuda produktiva och långvariga arbetstillfällen under socialt godtagbara förhållan-

que et de la recherche;

k) l'accès aux marchés national et international;

l) la promotion de bonnes relations entre employeurs et travailleurs.

3. En vue de promouvoir le rôle fondamental des petites et moyennes entreprises mentionné au paragraphe 2, les Membres devraient adopter des mesures et des mécanismes d'application appropriés destinés à sauvegarder les intérêts des travailleurs de ces entreprises, en leur offrant la protection de base découlant d'autres instruments pertinents.

4. Les dispositions de cette recommandation s'appliquent à toutes les branches d'activité économique et à toutes les formes de petites et moyennes entreprises, quel qu'en soit le type de propriété (par exemple, sociétés privées et publiques, coopératives, partenariat, entreprises familiales et entreprises individuelles).

II. CADRE POLITIQUE ET JURIDIQUE

5. En vue de créer un environnement favorable à la croissance et au développement des petites et moyennes entreprises, les Membres devraient:

a) adopter et mettre en oeuvre des politiques budgétaires, monétaires et de l'emploi propres à promouvoir un environnement économique optimal (en ce qui concerne, notamment, l'inflation, les taux d'intérêt, les taux de change, les impôts, l'emploi et la stabilité sociale);

b) établir et mettre en oeuvre des dispositions juridiques appropriées ayant trait, en particulier, aux droits de propriété, y compris la propriété intellectuelle, à l'implantation des établissements, à l'exécution des contrats et à une concurrence loyale, ainsi qu'une législation sociale et du travail adéquate;

c) rendre l'entreprenariat plus attrayant en évitant les mesures d'ordre politique et juridique qui désavantagent ceux qui souhaitent devenir entrepreneurs.

6. Les mesures visées au paragraphe 5 ci-dessus devraient être complétées par des politiques visant à promouvoir des petites et moyennes entreprises efficaces et compétitives capables d'offrir des possibilités d'emplois productifs et durables dans des condi-

den. För att detta mål skall uppnås borde medlemsstaterna överväga åtgärder som:

- (1) skapar förhållanden under vilka:
- a) alla företag oberoende av storlek eller företagsform
 - i) behandlas lika särskilt i fråga om tillgång till krediter samt till valuta och utländska råvaror och material; och
 - ii) beskattas rättvist;
 - b) säkerställer en icke diskriminerande tillämpning av arbetslagstiftningen för att höja kvaliteten på arbetstillfällena i små och medelstora företag;
 - c) främjar små och medelstora företags iakttagande av internationella bestämmelser om barnarbete;
- (2) avlägsnar hinder för små och medelstora företags utveckling och tillväxt, särskilt sådana som beror på följande faktorer:
- a) svårigheter att få tillgång till krediter och kapitalmarknader;
 - b) dåliga kunskaper i teknik och företagsledning;
 - c) bristfällig information;
 - d) låg nivå på produktivitet och kvalitet;
 - e) svårigheter att komma ut på marknaden,
 - f) otillräckliga möjligheter att ta i bruk ny teknik;
 - g) avsaknad av infrastrukturer för transport och kommunikation,
 - h) olämpliga, bristfälliga eller oskäligt betungande krav på registrering, tillstånd, rapportering eller andra krav på administration, inklusive sådana som hindrar anställning av personal, dock utan att försvaga anställningsvillkor, arbetarskyddsinspektionens effektivitet eller det system som finns för övervakning av arbetsförhållanden och frågor som hänför sig till dem;

i) otillräckligt stöd till forskning och utveckling;

j) svårigheter att få tillfälle att delta i offentliga och privata anskaffningar.

(3) inkluderar särskilda åtgärder och drivfjädrar som bidrar till att den inofficiella sektorn blir en del av den organiserade sektorn.

7. Med avseende på utarbetandet av dessa verksamhetsprinciper bör medlemsstaterna vid behov

(1) insamla uppgifter om små och medelstora företag i landet, om bland annat kvali-

tions socialt adekvata. A cet effet, les Membres devraient envisager des politiques visant à:

(1) établir des conditions qui:

a) assurent à toutes les entreprises, quels que soient leur type et leur dimension:

i) l'égalité de chances dans des domaines tels que l'accès au crédit, aux devises et aux intrants importés;

ii) une fiscalité équitable;

b) garantissent l'application sans discrimination de la législation du travail afin d'améliorer la qualité de l'emploi dans les petites et moyennes entreprises;

c) encouragent le respect par les petites et moyennes entreprises des normes internationales du travail relatives au travail des enfants;

(2) lever les obstacles au développement et à la croissance des petites et moyennes entreprises qui peuvent résulter, en particulier:

a) de difficultés d'accès au crédit et aux marchés des capitaux;

b) du faible niveau des compétences techniques et en matière de gestion;

c) d'une information inadéquate;

d) de faibles niveaux de productivité et de qualité;

e) d'un accès aux marchés insuffisant;

f) de difficultés d'accès aux technologies nouvelles;

g) du manque d'infrastructures de transports et de communications;

h) du caractère inapproprié, inadéquat ou excessif des formalités administratives relatives à l'enregistrement, aux licences, aux rapports à fournir ou autres, et notamment de celles qui découragent le recrutement du personnel, sans porter atteinte au niveau des conditions d'emploi ni à l'efficacité de l'inspection du travail ou du système de contrôle des conditions de travail et des questions connexes;

i) d'une aide insuffisante en matière de recherche et de développement;

j) de difficultés d'accès aux opportunités offertes par les marchés public et privé;

(3) prendre des mesures spécifiques et incitatives en vue d'assister et de promouvoir le secteur non structuré aux fins de son intégration dans le secteur structuré.

7. En vue d'élaborer ces politiques, les Membres devraient, s'il y a lieu:

(1) rassembler des données nationales sur le secteur des petites et moyennes entre-

tativa och kvantitativa aspekter på sysselsättningen, samtidigt säkerställande att detta inte medför oskäligen administrativa uppgifter för de små och medelstora företagen,

(2) göra en heltäckande utredning av hur existerande verksamhetsprinciper och bestämmelser inverkar på små och medelstora företag med särskilt avseende på verkningarna av strukturomvandlingsprogram som syftar till att skapa arbetstillfällen;

(3) granska arbets- och sociallagstiftningen tillsammans med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna för att fastställa:

a) om lagstiftningen motsvarar de små och medelstora företagens behov, samtidigt säkerställande att arbetstagarerna har tillräckligt skydd och lämpliga arbetsförhållanden;

b) om det finns ett behov av åtgärder för att komplettera de sociala trygghetssystemen, exempelvis frivilliga system, kooperativa initiativ och annat;

c) om de sociala trygghetssystemen också täcker arbetstagare vid små och medelstora företag och om det finns lämpliga bestämmelser som säkerställer överensstämmelse med de bestämmelser som gäller delområden inom den sociala tryggheten såsom sjuk- och hälsovård, sjukdom, arbetslöshet, ålderdom, arbetsskador, familj, moderskap, invaliditet och förmåner till efterlevande.

8. Under ekonomiskt svåra tider bör medlemsstaternas regeringar försöka ge starkt och effektivt understöd till små och medelstora företag och deras anställda.

9. Vid utformandet av dessa verksamhetsprinciper:

(1) kan medlemsstaterna, förutom med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna, också förhandla med andra berörda och behöriga instanser som de bedömer vara lämpliga;

(2) bör medlemsstaterna beakta de verksamhetsprinciper som tillämpas inom andra områden, bl.a. finans- och penningpolitik, handel och industri, sysselsättning, arbetskraft, social trygghet, jämställdhet mellan kvinnor och män, arbetarskydd och hälso- och sjukvård samt utbildning;

(3) bör medlemsstaterna etablera mekanismer för att kartlägga dessa verksamhetsprinciper, i samråd med de mest representativa

prises en ce qui concerne notamment les aspects quantitatifs et qualitatifs de l'emploi, en veillant à ne pas imposer de ce fait à celle-ci un fardeau administratif excessif;

(2) entreprendre un examen d'ensemble de l'incidence des politiques et de la réglementation existantes relatives aux petites et moyennes entreprises, en portant une attention particulière à l'impact des programmes d'ajustement structurel sur la création d'emplois;

(3) revoir la législation sociale et du travail, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives pour déterminer:

a) si la législation répond aux besoins des petites et moyennes entreprises tout en garantissant à leurs travailleurs une protection et des conditions de travail adéquates;

b) si des mesures additionnelles relatives à la protection sociale, telles que des régimes volontaires, des initiatives de type coopératif ou autres sont nécessaires;

c) si une telle protection sociale s'étend aux travailleurs des petites et moyennes entreprises et s'il existe des dispositions adéquates en vue d'assurer que la législation en matière de sécurité sociale est respectée dans des domaines tels que les soins médicaux, les prestations en cas de maladie, chômage, vieillesse, accidents du travail et maladies professionnelles, maternité, invalidité et survivants, ainsi que les allocations familiales.

8. En période de difficultés économiques, les gouvernements devraient chercher à fournir une assistance solide et efficace aux petites et moyennes entreprises et à leurs travailleurs.

9. En élaborant ces politiques, les Membres:

(1) pourraient consulter, outre les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, d'autres parties intéressées et compétentes selon ce qui leur paraîtra approprié;

(2) devraient tenir compte des autres politiques ayant trait notamment aux questions budgétaires et monétaires, au commerce et à l'industrie, à l'emploi, au travail, à la protection sociale, à l'égalité entre les sexes, à la sécurité et à la santé au travail ainsi qu'au renforcement des capacités par l'éducation et la formation;

(3) devraient établir des mécanismes pour passer en revue, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs

arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna, och uppdatera dem.

III. UTVECKLANDE AV FÖRETAGSKULTUREN

10. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder, som planeras i samråd med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna, för att skapa och förstärka en företagskultur som gynnar initiativtagande, nyföretagande, produktivitet, miljömedvetenhet, kvalitet, goda kontakter med arbetsmarknaden samt en lämplig och rättvis social praxis. För att uppnå dessa mål bör medlemsstaterna:

(1) sträva efter att utveckla en positiv inställning till företagande genom att verkställa utbildnings- och företagareprogram som ansluter sig till behoven på arbetsplatserna och möjligheterna att åstadkomma ekonomisk tillväxt och utveckling, med särskild uppmärksamhet på betydelsen av goda relationer i arbetslivet och på den yrkesskicklighet och det ledarskap av mångsidig natur som behövs i små och medelstora företag;

(2) försöka med lämpliga medel befordra en positivare attityd till risktagning och misslyckanden i affärslivet genom att erkänna deras värde som erfarenheter och samtidigt uppmärksamma vilka verkningar de har både för företagare och arbetstagare;

(3) uppmuntra alla företagare- och arbetstagargrupper till livslångt lärande;

(4) i nära samarbete med berörda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer planera och genomföra informationskampanjer som främjar:

a) respekt för lag och arbetstagarnas rättigheter, bättre arbetsförhållanden, produktivitetssökning och bättre kvalitet på varor och tjänster;

b) rollmodeller för företagare och belöningsarrangemang med beaktande av kvinnors och missgynnade och marginaliserade gruppers särskilda behov.

les plus représentatives, lesdites politiques et les mettre à jour.

III. DÉVELOPPEMENT D'UNE CULTURE D'ENTREPRISE

10. Les Membres devraient adopter des mesures, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, pour créer et développer une culture d'entreprise qui favorise les initiatives, la création d'entreprises, la productivité, la sensibilisation à l'environnement, la qualité, de bonnes relations professionnelles, ainsi que des pratiques sociales adéquates et équitables. A cette fin, les Membres devraient envisager de:

(1) favoriser le développement d'un comportement entrepreneurial à travers le système et les programmes d'enseignement, d'entrepreneuriat et de formation axés sur les besoins des postes de travail et l'objectif de croissance et de développement économique, en mettant un accent particulier sur l'importance de bonnes relations professionnelles et sur les compétences techniques et de gestion multiples requises par les petites et moyennes entreprises;

(2) chercher, par des moyens appropriés, à encourager une attitude plus positive envers la prise de risques et l'échec dans les affaires, en admettant leur valeur didactique tout en reconnaissant leur impact tant sur les entrepreneurs que sur les travailleurs;

(3) promouvoir un processus d'acquisition des connaissances permanent pour toutes les catégories de travailleurs et d'entrepreneurs;

(4) concevoir et mettre en oeuvre, avec la pleine participation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, des campagnes de sensibilisation visant à promouvoir:

a) le respect de la primauté du droit et des droits des travailleurs, de meilleures conditions de travail, ainsi qu'une productivité accrue et une meilleure qualité des biens et services;

b) l'image de l'entrepreneur modèle et un système de distinction à cet effet, en tenant compte notamment des besoins spécifiques des femmes et des groupes défavorisés et marginalisés dans la société.

IV. UTVECKLANDET AV EN FUNKERANDE SERVICEINFRASTRUKTUR

11. För att öka de små och medelstora företagens tillväxt, möjligheter att skapa arbetstillfällen och konkurrenskraft bör uppmärksamhet fästas vid att det finns tillgång till direkta och indirekta stödtjänster för företagen och deras arbetstagare, såsom:

- a) hjälp med att förbereda, starta och utveckla företag;
- b) utveckling och uppföljning av planer för affärsverksamheten;
- c) företagskuvöser;
- d) informationstjänst, inklusive rådgivning om regeringens verksamhetsprinciper i denna fråga;
- e) konsult- och forskningstjänster;
- f) utvecklande av ledarskaps- och yrkesfärdigheter;
- g) främjande och utvecklande av utbildning som sker i företaget;
- h) stöd till utbildning inom arbetarskydd och företagshälsovård;
- i) bistånd till att förbättra chefers och arbetstagares läs- och skrivkunskaper, kunskaper i räkning, förmåga att använda datorer och utbildningsnivå;
- j) tillgång till energiförsörjning, telekommunikation och fysisk infrastruktur, exempelvis vatten, el, verksamhetslokaler, transportmedel och vägar, antingen direkt eller genom den privata sektorns förmedling;
- k) hjälp med att förstå innehållet i och tillämpningen av arbetslagstiftningen, inklusive arbetstagarnas rättigheter, samt främjande av utvecklandet av de mänskliga resurserna och jämställdheten mellan kvinnor och män;
- l) rättshjälp samt bokföringstjänster och finansiella tjänster;
- m) stöd för innovativ verksamhet och modernisering;
- n) teknisk rådgivning;
- o) handledning i effektiv tillämpning av data- och informationsteknik i affärsverksamhet;
- p) tillgång till kapitalmarknader, kredit- och lånegarantier;
- q) finans-, kredit- och skuldrådgivning;

IV. MISE EN PLACE D'UNE INFRASTRUCTURE DE SERVICES EFFICACE

11. En vue de renforcer la croissance des petites et moyennes entreprises, leur potentiel de création d'emplois et leur compétitivité, il faudrait envisager de mettre à la disposition de ces entreprises et de leurs travailleurs des services d'appui direct et indirect accessibles, incluant:

- a) l'assistance au pré-démarrage, au démarrage et au développement de l'entreprise;
- b) l'élaboration et le suivi d'un plan d'exploitation;
- c) les pépinières d'entreprises;
- d) les services d'information, y compris des conseils relatifs aux politiques gouvernementales;
- e) les services de recherche et de conseil;
- f) l'amélioration des compétences en matière professionnelle et de gestion;
- g) la promotion et le développement de la formation en entreprise;
- h) l'appui à la formation en matière de santé et sécurité au travail;
- i) l'assistance en vue d'élever les niveaux d'alphabétisation, d'améliorer les aptitudes en calcul, les compétences en informatique et l'éducation de base des dirigeants d'entreprises et des salariés;
- j) l'accès, directement ou par des intermédiaires du secteur privé, à l'énergie, aux télécommunications et aux infrastructures telles que l'eau, l'électricité, les locaux, les transports et les routes;
- k) l'assistance pour une meilleure compréhension et application de la législation du travail, y compris les dispositions relatives aux droits des travailleurs, ainsi que pour la mise en valeur des ressources humaines et la promotion de l'égalité des sexes;
- l) les services juridiques, comptables et financiers;
- m) l'appui à l'innovation et à la modernisation;
- n) les conseils en matière de technologie;
- o) les conseils pour une application efficace des technologies de l'information et de la communication à l'entreprise;
- p) l'accès au marché des capitaux, au crédit et aux garanties d'emprunt;
- q) conseils en matière de gestion des finances, du crédit et de l'endettement;

r) exportfrämjande och möjligheter till handel på den inhemska och den utländska marknaden;

s) marknadsundersökningar och marknadsföringshjälp;

t) hjälp med produktplanering, -utveckling och -presentation;

u) kvalitetsledning inklusive kvalitetskontroll och -mätning;

v) packningstjänster;

w) miljöstyrningstjänster.

12. De stödtjänster som nämns i punkt 11 borde i mån av möjlighet planeras och ordnas så att de är så ändamålsenliga och effektiva som möjligt bland annat genom att:

a) tjänsterna och tjänsteproduktionen anpassas till de små och medelstora företagens behov, med beaktande av rådande ekonomiska, samhälleliga och kulturella förhållanden liksom också skillnader beroende på storlek, bransch och utvecklingsstadium;

b) små och medelstora företag samt de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna tillförsäkras aktiv delaktighet i valet av tjänster som skall ställas till deras förfogande;

c) den offentliga och privata sektorn kopplas till produktionen av tjänster exempelvis via arbetsmarknadsorganisationerna, medborgarorganisationer, privata konsulter, teknologiparker, företagskuvöser samt via de små och medelstora företagen själv;

d) produktionen av tjänster decentraliseras så tjänsterna kommer så fysiskt nära de små och medelstora företagen som möjligt;

e) en enhetlig och lätt tillgång till tjänster-na eftersträvas genom medborgarkontorsarrangemang eller rådgivningstjänster;

f) man går in för att säkerställa att tjänsteproducenternas verksamhet är lönsam genom att uppbära en skäligen serviceavgift av små och medelstora företag och andra, för att hindra en snedvridning av marknaden och främja de små och medelstora företagens möjligheter att bidra till sysselsättningen;

g) det säkerställs att serviceproduktionen

r) la promotion des exportations et des opportunités commerciales sur les marchés nationaux et internationaux;

s) l'étude des marchés et l'assistance à la commercialisation;

t) l'assistance à la conception, au développement et à la présentation des produits;

u) la gestion de la qualité, y compris le contrôle et la mesure de la qualité;

v) les services de conditionnement;

w) les services de gestion de l'environnement.

12. Les services d'appui visés au paragraphe 11 ci-dessus devraient, autant que possible, être conçus et mis à disposition de manière à garantir une pertinence et une efficacité optimales. Cet objectif devrait être poursuivi notamment:

a) en adaptant les services en question et leur mise à disposition aux besoins particuliers des petites et moyennes entreprises compte tenu des conditions économiques, sociales et culturelles existantes ainsi que des différences tenant à la taille, au secteur et au stade de développement;

b) en assurant une participation active des petites et moyennes entreprises et des organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives au choix des services à fournir;

c) par la participation du secteur privé et public à la mise à disposition de ces services par l'intermédiaire, par exemple, d'organisations d'employeurs et de travailleurs, d'organisations parapubliques, de consultants privés, de parcs technologiques, de pépinières d'entreprises et des petites et moyennes entreprises elles-mêmes;

d) en décentralisant la fourniture des services pour les rapprocher autant que possible des lieux d'implantation des petites et moyennes entreprises;

e) en facilitant l'accès à un ensemble intégré de services efficaces par la mise en place de «guichets uniques» ou par des services d'orientation;

f) en ayant pour but l'autosuffisance financière des prestataires de services par la prise en charge d'une partie raisonnable des coûts par les petites et moyennes entreprises et d'autres sources, de manière à éviter un dysfonctionnement des marchés concernant ces services et à améliorer le potentiel de création d'emplois des petites et moyennes entreprises;

g) en assurant le professionnalisme et la

sköts professionellt och ansvarsfullt;

h) mekanismer för kontinuerlig uppföljning, utvärdering och uppdatering av tjänsterna etableras.

13. Tjänsterna bör vara utformade så att de också omfattar produktivitetsökning och andra aspekter som ökar effektiviteten och hjälper små och medelstora företag att bibehålla sin konkurrenskraft på inhemska och internationella marknader och samtidigt utvecklar arbetsförhållandena och arbetsrutinerna.

14. Medlemsstaterna bör underlätta små och medelstora företags möjligheter att få finansiering och krediter på skäliga villkor. I anslutning till detta:

(1) bör kreditgivning och andra finansiella tjänster i mån av möjlighet erbjudas på kommersiella villkor för att säkerställa deras långsiktighet, utom när gäller särskilt utsatta företagargrupper;

(2) bör det vidtas kompletterande åtgärder för att förenkla förvaltningsförfarandet, för att sänka kostnaderna för affärstransaktioner och lösa problem som ansluter sig till otillräckliga säkerheter, exempelvis genom det att skapas icke statliga servicestrukturer för finansiella tjänster och utvecklingsfinansieringsinrättningar som koncentrerar sig på att lindra fattigdomen;

(3) kan små och medelstora företag uppmanas till att organisera sig i ömsesidiga garantiföreningar;

(4) bör skapandet av riskkapital- och andra motsvarande organisationer som specialiserat sig på att hjälpa små och medelstora innovativa företag uppmanas.

15. Medlemsstaterna bör överväga lämpliga verksamhetsprinciper för att utveckla alla aspekter av små och medelstora företags sysselsättningsmöjligheter genom att säkerställa en icke diskriminerade tillämpning av arbets- och sociallagstiftning.

16. Medlemsstaterna bör vidare:

(1) vid behov underlätta utvecklandet av sådana organisationer och institutioner som effektivt kan befördra små och medelstora företags tillväxt och konkurrenskraft. I denna fråga bör de vid behov förhandla med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna;

(2) överväga lämpliga åtgärder för att

responsabilisation dans la gestion des services fournis;

h) en établissant des mécanismes de suivi régulier, d'évaluation et de mise à jour des services.

13. Les services devraient être conçus de façon notamment à améliorer la productivité et d'autres facteurs propres à promouvoir l'efficacité et à aider les petites et moyennes entreprises à maintenir leur compétitivité sur les marchés nationaux et internationaux, tout en améliorant leurs pratiques et conditions de travail.

14. Les Membres devraient faciliter l'accès des petites et moyennes entreprises au financement et au crédit dans des conditions satisfaisantes. Dans cette perspective:

(1) les services de crédit et autres services financiers devraient, sauf dans le cas de groupes d'entrepreneurs particulièrement vulnérables, être offerts autant que possible aux conditions du marché pour assurer la pérennité desdits services;

(2) des mesures additionnelles devraient être prises pour simplifier les procédures administratives, réduire le coût des transactions et surmonter les obstacles liés à l'insuffisance des garanties, par exemple en créant des agences non gouvernementales de distribution de crédit et des institutions financières de développement orientées vers la lutte contre la pauvreté;

(3) les petites et moyennes entreprises pourraient être encouragées à s'organiser en associations de garantie mutuelle;

(4) la création d'organisations de capital-risque et d'autres organisations, spécialisées dans l'assistance aux petites et moyennes entreprises innovantes, devrait être encouragée.

15. Les Membres devraient envisager des politiques appropriées visant à améliorer tous les aspects de l'emploi dans les petites et moyennes entreprises en assurant l'application sans discrimination d'une législation protectrice en matière sociale et de travail.

16. En outre, les Membres devraient:

(1) faciliter, s'il y a lieu, le développement des organisations et institutions susceptibles de soutenir efficacement la croissance et la compétitivité des petites et moyennes entreprises. A cet égard, la consultation des organisations les plus représentatives d'employeurs et de travailleurs devrait être envisagée;

(2) envisager de prendre des mesures ap-

främja samarbetet mellan små och medelstora företag och storföretag. Samtidigt bör man vidta åtgärder för att i anslutning till samarbetet trygga de små och medelstora företagens och deras anställdas lagliga intressen;

(3) överväga åtgärder för att utveckla kontakterna mellan små och medelstora företag, så att företagen uppmuntras till att utbyta erfarenheter och dela på resurser och risker. Samtidigt kan små och medelstora företag uppmuntras till att exempelvis grunda sammanslutningar, nätverk och kooperativa produktions- och servicesammanslutningar med beaktande av arbetsgivar- och arbetstagarorganisationernas centrala roll;

(4) överväga särskilda åtgärder och stimulansåtgärder för dem som vill bli företagare och hör till vissa befolkningsgrupper. Sådana grupper är bland annat kvinnor, långtidsarbetslösa, personer som drabbats av strukturförändringar eller begränsande eller diskriminerande åtgärder, handikappade personer, hemförlovad militärpersonal, unga personer inklusive nyutbildade, äldre arbetstagare, nationella minoriteter och ursprungsbefolkning. Dessa grupper bör definieras så exakt som möjligt med beaktande av de socioekonomiska värderingarna och förhållandena i varje land;

(5) överväga särskilda åtgärder för att utveckla kommunikationen och kontakterna mellan statsförvaltningen, små och medelstora företag samt deras mest representativa intresseorganisationer och främja deras kontakter för att förbättra effekten hos regeringens verksamhetsprinciper som syftar till att skapa arbetstillfällen;

(6) främja stöd till kvinnors företagsamhet och erkänna kvinnornas ökande betydelse för ekonomin genom att utveckla åtgärder som särskilt riktar sig till kvinnor som är företagare eller som ämnar bli företagare.

propriétés pour promouvoir des liens de coopération entre les petites et moyennes entreprises et les entreprises plus grandes. Dans ce contexte, des mesures devraient être prises pour sauvegarder les intérêts légitimes des petites et moyennes entreprises concernées et de leurs travailleurs;

(3) envisager de prendre des mesures pour promouvoir l'établissement de liens entre les petites et moyennes entreprises afin d'encourager l'échange d'expériences ainsi que le partage des ressources et des risques. Dans cette perspective, les petites et moyennes entreprises pourraient être encouragées à établir des structures telles que des consortiums, des réseaux et des coopératives de production et de services, en tenant compte de l'importance du rôle des organisations d'employeurs et de travailleurs;

(4) envisager de prendre des mesures spécifiques et incitatives à l'intention de personnes appartenant à des catégories déterminées de la population et aspirant à devenir entrepreneurs, notamment: les femmes, les chômeurs de longue durée, les personnes affectées par l'ajustement structurel ou par des pratiques restrictives et discriminatoires, les personnes handicapées, le personnel militaire démobilisé, les jeunes (y compris les jeunes diplômés), les travailleurs âgés et les personnes appartenant à des minorités ethniques et à des peuples indigènes ou tribaux. La détermination précise de ces catégories devrait être effectuée en tenant compte des priorités et des conditions socio-économiques du pays;

(5) envisager des mesures spéciales destinées à améliorer la communication et les relations entre les agences gouvernementales et les petites et moyennes entreprises ainsi qu'entre ces agences et les organisations les plus représentatives de ces entreprises, afin d'améliorer l'efficacité des politiques gouvernementales en matière de création d'emplois;

(6) encourager l'appui à l'entreprenariat féminin en reconnaissant l'importance grandissante des femmes dans l'économie, par des mesures conçues spécialement pour les femmes entrepreneurs ou qui souhaitent le devenir.

V. ARBETSGIVAR- OCH ARBETSTAGARORGANISATIONERNAS ROLL

17. Arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna bör överväga att främja utvecklandet av de små och medelstora företagen på följande sätt:

a) genom att vid behov informera regeringen i frågor som är viktiga för de små och medelstora företagen eller deras anställda;

b) genom att erbjuda direkta stödtjänster i områden som yrkesutbildning, rådgivning, krediter och marknadsföring samt rådgivning i arbetslivskontakter och kontakter med stora företag;

c) genom att samarbeta med nationella, regionala och lokala institutioner och regionala mellanstatliga organisationer som stöder små och medelstora företag bland annat i frågor som gäller utbildning, rådgivning, grundande av företag och kvalitetskontroll;

d) genom att delta i råd, arbetsgrupper och andra nationella, regionala och lokala organ som behandlar ekonomiska och sociala frågor som är viktiga för och påverkar små och medelstora företag, inklusive verksamhetsprinciper och program;

e) genom att främja strukturförändringar som gynnar ekonomi och samhälle och genom att delta i dem (exempelvis genom att erbjuda omskolning och främja företagande och privat näringsidkande) med tillräckliga sociala skyddsnet;

f) genom att främja utbyte av kontakter och erfarenheter mellan små och medelstora företag;

g) genom att följa och analysera samhälls- och arbetsmarknadsfrågor som påverkar små och medelstora företag, exempelvis anställningsvillkor, arbetsförhållanden, social trygghet, yrkesutbildning, och genom att främja ändamålsenliga korrigerande åtgärder;

h) genom att förbättra kvalitet och produktivitet, främja etiska regler och jämställdhet mellan kvinnor och män samt motsätta

V. RÔLE DES ORGANISATIONS D'EMPLOYEURS ET DE TRAVAILLEURS

17. Les organisations d'employeurs ou de travailleurs devraient envisager de contribuer au développement des petites et moyennes entreprises:

a) en se faisant les interprètes auprès du gouvernement des préoccupations des petites et moyennes entreprises ou de leurs travailleurs, selon le cas;

b) en fournissant des services d'appui direct dans des domaines tels que la formation, les services de conseils, l'amélioration de l'accès au crédit, la commercialisation, les conseils en matière de relations professionnelles et la promotion de liens avec des entreprises plus grandes;

c) en coopérant avec les institutions nationales, régionales et locales, ainsi qu'avec les organisations intergouvernementales régionales qui fournissent un appui aux petites et moyennes entreprises en matière notamment de formation, de conseils, de démarrage d'entreprises, ainsi que de contrôle de la qualité;

d) en participant aux conseils, groupes de travail et autres organismes établis aux niveaux national, régional et local pour traiter des questions économiques et sociales importantes qui ont une incidence sur les petites et moyennes entreprises, notamment des politiques et des programmes;

e) en promouvant des restructurations économiquement bénéfiques et socialement novatrices (à travers notamment la formation de reconversion et la promotion de l'emploi indépendant) assorties de dispositifs de protection sociale appropriés, et en prenant part au développement de celles-ci;

f) en participant à la promotion de l'échange d'expériences et à l'établissement de liens entre petites et moyennes entreprises;

g) en participant au suivi et à l'analyse des questions en matière sociale et du marché du travail concernant les petites et moyennes entreprises, notamment en matière de conditions de travail et d'emploi, de protection sociale et de formation professionnelle, et en promouvant des mesures correctives, s'il y a lieu;

h) en participant à des activités visant à améliorer la qualité et la productivité et à promouvoir des normes déontologiques,

sig diskriminering;

i) genom att utföra undersökningar om små och medelstora företag, samla in statistiska och andra uppgifter, bland annat statistik fördelad enligt kön och ålder, och genom att förmedla dessa uppgifter och erfarenheter om bästa praxis till andra nationella och internationella arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer;

j) genom att erbjuda dem som är anställda vid små och medelstora företag tjänster och rådgivning i frågor som berör arbetstagar rättigheter, arbetslagstiftningen och den sociala tryggheten.

18. Små och medelstora företag och deras anställda bör uppmuntras till att delta i arbetsmarknadsorganisationernas verksamhet i överensstämmelse med föreningsfriheten. Arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna borde i detta sammanhang överväga att utvidga sin medlemsbas till små och medelstora företag.

VI. INTERNATIONELLT SAMARBETE

19. Ändamålsenligt internationellt samarbete bör främjas bland annat genom:

a) att det skapas en enhetlig praxis för insamling av jämförbara uppgifter som stöder utarbetandet av verksamhetsprinciper;

b) utbyte av information, fördelad enligt kön, ålder och andra relevanta variabler, om verksamhetsprinciper och program som visat sig vara de bästa när det gäller att skapa arbetstillfällen och förbättra kvaliteten på sysselsättningen i små och medelstora företag;

c) att det skapas kontakter till nationella och internationella organ och institutioner, också mellan arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, för att underlätta:

i) utbyte av personal, erfarenheter och idéer;

ii) utbyte av undervisningsmaterial och -metoder samt hjälpmaterial;

iii) sammanställning av forskningsresultat om små och medelstora företag och annan

l'égalité entre les sexes et la non-discrimination;

i) en effectuant des études sur les petites et moyennes entreprises, en collectant des informations statistiques et d'autres types d'informations pertinentes pour le secteur, y compris des statistiques ventilées par sexe et par âge, et en partageant avec d'autres organisations nationales et internationales d'employeurs et de travailleurs ces informations ainsi que l'expérience acquise sur les meilleures pratiques;

j) en fournissant des services et des conseils sur les droits des travailleurs, la législation du travail et la protection sociale aux travailleurs des petites et moyennes entreprises.

18. Les petites et moyennes entreprises et leurs travailleurs devraient être encouragés à être représentés de manière adéquate, dans le plein respect de la liberté syndicale. A cet égard, les organisations d'employeurs et de travailleurs devraient envisager d'élargir leur composition de manière à inclure les petites et moyennes entreprises.

VI. COOPÉRATION INTERNATIONALE

19. Une coopération internationale appropriée devrait être encouragée dans les domaines suivants:

a) la mise au point d'approches communes pour la collecte de données comparables propres à faciliter l'élaboration de politiques;

b) l'échange d'informations ventilées par sexe, âge et autres variables pertinentes sur les meilleures pratiques en termes de politiques et programmes pour créer des emplois et améliorer la qualité de l'emploi dans les petites et moyennes entreprises;

c) la création de liens entre les institutions et organismes nationaux et internationaux qui s'occupent du développement des petites et moyennes entreprises, y compris les organisations d'employeurs et de travailleurs, pour faciliter:

i) les échanges de personnel, d'expériences et d'idées;

ii) les échanges de matériels didactiques, de méthodes de formation et de matériels de référence;

iii) la compilation des résultats des recherches et autres données quantitatives et quali-

kvantitativ och kvalitativ information som fördelats enligt kön och ålder;

iv) etablerande av internationella partnerskap och förbund, underleverantörsarrangemang och andra kommersiella kontakter;

v) skapande av sådana mekanismer som utnyttjar modern informationsteknik med vars hjälp regeringarna samt arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna kan utbyta erfarenheter om utvecklandet av små och medelstora företag;

d) att det ordnas internationella möten och diskussioner om synen på skapandet av arbetstillfällen genom utvecklande av små och medelstora företag och understöd till särskilt kvinnors företagsamhet. Med hjälp av likadana åtgärder som bidrar till sysselsättning och företagande kan också missgynnade och marginaliserade grupper stödas;

e) man systematiskt i olika miljöer och länder undersöker sådana framgångsfaktorer med vars hjälp små och medelstora företag kan effektivisera sin verksamhet och skapa arbetstillfällen samtidigt som de erbjuder goda arbetsförhållanden och tillräcklig social trygghet;

f) man främjar små och medelstora företags och deras anställdas tillgång till nationella och internationella databaser som innehåller information om bland annat arbetsmöjligheter, marknader, lagstiftning, teknik och produktstandarder.

20. Medlemsstaterna bör främja innehållet i denna rekommendation tillsammans med andra internationella organ. Medlemsstaterna bör också, vid behov, vara öppna för samarbete med dessa andra organ när det gäller att bedöma och genomföra bestämmelserna i denna rekommendation samt beakta Internationella arbetsorganisationens framträdande ställning när det gäller att befordra skapandet av arbetstillfällen i små och medelstora företag.

tatives, ventilés par sexe et par âge, sur les petites et moyennes entreprises et leur développement;

iv) l'établissement de partenariats internationaux et d'alliances de petites et moyennes entreprises, d'accords de sous-traitance et d'autres liens commerciaux;

v) le développement de nouveaux mécanismes d'échange d'informations entre les gouvernements, les organisations d'employeurs et les organisations de travailleurs sur l'expérience acquise en matière de promotion des petites et moyennes entreprises, faisant appel aux techniques modernes de l'information;

d) des réunions internationales et groupes de discussion sur les moyens de créer des emplois en favorisant l'essor des petites et moyennes entreprises, notamment en ce qui concerne l'appui à l'entreprenariat féminin. Des approches similaires en vue de la création d'emplois et de la promotion de l'entreprenariat seront utiles pour les groupes défavorisés et marginalisés;

e) des recherches systématiques dans des contextes et des pays divers sur des facteurs clés de succès pour promouvoir des petites et moyennes entreprises qui soient à la fois efficaces et capables de créer des emplois fournissant de bonnes conditions de travail et une protection sociale adéquate;

f) la promotion de l'accès des petites et moyennes entreprises et de leurs travailleurs aux bases de données nationales et internationales dans des domaines tels que les possibilités d'emploi, l'information sur les marchés, la législation, la technologie et les normes relatives aux produits.

20. Les Membres devraient promouvoir le contenu de la présente recommandation auprès d'autres organismes internationaux. Les Membres devraient aussi être disposés, le cas échéant, à coopérer avec ces organismes lors de l'évaluation et de la mise en oeuvre des dispositions de cette recommandation, et prendre en considération le rôle de premier plan joué par l'OIT en faveur de la création d'emplois dans les petites et moyennes entreprises.